

3. 2013

Vår kyrkas mission

Kirkkomme Lähetys

reportaasi

**Kirkkojen
maailmanneuvosto**
ja lähetysten uudet
suunnat Busanissa

KIRKKOHALLITUS[†]
Kirkon lähetystyön keskus

Tilaukset ja osoitteen- muutokset

Puhelin: 09 1802 283
Sähköposti: lahetyslehti.
kirkkohallitus@evl.fi
Kirkkohallitus/CLK
Osoiterekisteri
PL 185, 00161 Helsinki

Julkaisija

Kirkon lähetystyön keskus
PL 185, 00161 Helsinki
Puhelin 09 18021
Faksi 09 1802 436
sakasti.evl.fi > Tutkimukset
ja julkaisut > Lehdet

Päätoimittaja

Risto Jukko

Toimitussihteeri

Danielle Miettinen
danielle.miettinen@
kolumbus.fi

Toimitus

Ville Auvinen
Kari Eskelinen
Paula Laajalahti
Maija Sankari
Juhana Sihvo
Johanna Södö
Vuokko Vänskä

Paino

Unigrafia Oy

Graafinen suunnittelu ja taitto

Hanna Sario / Unigrafia Oy

Painos

5000 kpl

Lehti ilmestyy

kaksi kertaa vuodessa.
Seuraava numero ilmestyy
huhtikuussa 2014.

Lehti lähetetään seura-
kuntiin, lähetyslaitteille,
kirkon virassa oleville
papeille, lehtoreille ja
uskonnonopettajille. Tämän
lisäksi ryhmäpostituksena
esimerkiksi seuraaville
tilaajaryhmille: kirkon lähe-
tysjärjestöt, hiippakuntien
tuomiokapitulit ja lähetys-
toimistot.

ISSN 0789-5135

ISSN 2242-3877 (verkko)

Kansikuva:

Filippiinien kirkkojen
neuvoston ekumeeninen
teatteri esiintyi lähetys-
asiakirjaa käsitelleessä
teemaistunnossa Kirkkojen
maailmanneuvoston yleis-
kokouksessa Busanissa.

Kuva: Joanna Lindén-
Montes/KMN

Kirkkomme Lähetys 2/2013

KMN:n uusi lähetysasiakirja

Lähetys nostettiin näkyvästi esille Kirkkojen maailmanneuvoston juu-
ri pidetyssä yleiskokouksessa Busanissa Etelä-Koreassa. Ekumeeninen
asiakirja etsii yhteyttä KMN:n jäsenkirkkojen ulkopuolella kasvavaan
kristillisyyteen. **Sivut 6–9.**

Mindfulness kiinnostaa

Mitä on mindfulness ja sopiiko se kristitylle?
Uskontokasvatussihteeri **Pekka Y. Hiltunen**
kertoo supersuositun tietoisuustekniikan itä-
maisista juurista. **Sivut 14–15.**

Kuuntele kumppania

Kirkko järjestää ensi vuonna historialliset
kumppanuusneuvottelut yhteistyökirkkojensa
kanssa. *Kirkkomme Lähetys* valmistautuu kan-
sainväliseen kokoontumiseen antamalla pu-
heenvuoron viidelle kirkolliselle vaikuttajalle
Afrikassa, Aasiassa ja Euroopassa. **Sivut 16–26.**

Yöpöydälle tai lahjakonttiin

Kirjat-sivuilla esitellyssä 11 mielen-
kiintoista teosta lähetysten teologiasta,
historiasta ja käytännön tekijöistä.

Sivut 28–33.

Listening to our partners

This issue of our journal is concerned with the theme of partner-
ship. Modern mission often takes place as a result of partnerships and
networks and therefore necessitates listening to others.

We read of the work of five people from different partnership churches
of the Evangelical Lutheran Church of Finland, who share with us their
work and experience of co-operation with the Finnish Church.

Mission also has a major role at the tenth General Assembly of the
World Council of Churches, which met in Busan, South Korea, at
the end of October and beginning of November. The article starting
on page six discusses the significance of this meeting. In addition to
presenting information about partnership, and the greatest ecumenical
meeting of the year, we also have an item about the new structure of
mission in Finland and a reflection on mindfulness.

Yhdessä kohti elämää

”Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkylläisen elämän.” Tähän Jeesuksen sanaan Johanneksen evankeliumissa (Joh. 10:10) kiinnittyy Kirkkojen maailmanneuvoston (KMN) uusi lähetysasiakirja ”Yhdessä kohti elämää: lähetys ja evankelioiminen muuttuvassa maailmassa”. Asiakirja esiteltiin kirkkoille juuri päättyneessä KMN:n yleiskokouksessa Busanissa Etelä-Koreassa.

Onko kyseessä jälleen yksi ylätason ekumeeninen asiakirja, jolla ei ole merkitystä yksityiselle kristitylle eikä paikallisseurakunnille?

On totta, että monet kirkkoliittojen asiakirjat jäävät kauniiksi julkilausumiksi, joilla ei juuri ole kosketuskohtaa niiden jäsenkirkkojen tai näiden seurakuntien elämään. Tämä asiakirja tahtoo kuitenkin vaikuttaa myös yksittäisen kristityn ja seurakunnan elämään. Se kiinnittää paljon huomiota siihen, miten Pyhä Henki vaikuttaa meissä jokaisessa kristityssä uutta luovasti ja uudistavasti. Missionaarinen hengellisyys on luonteeltaan sekä sisäistä että ulkoista. Haluammeko suostua Hengen työhön meissä ja meidän kauttamme?

Asiakirja korostaa vahvasti paikallisseurakunnan merkitystä: ”Paikallisseurakunnat ovat lähettyksen eturintamassa ja lähettyksen ensisijainen toimija.” (§ 73) Kuinka monella kirkkomme seurakunnalla on tällainen itseyymmärrys?

Lähetysasiakirjaa käsitellään lisää tämän lehden sivuilla 6–9.

Kirkon ja lähetysjärjestöjen sekä Kirkon Ulkomaanavun välille on solmittu tänä vuonna niin sanottu perussopimus, josta kerrotaan sivuilla

Aarne Ormio

RISTO JUKKO, dosentti, TT
Kirkon lähetystyön keskuksen johtaja

14–15. Sopimus tuo mukanaan jokaiseen tuomiokapituliin kansainvälisen työn hiippakuntasihteerin, joka hoitaa lähettyksen ja kansainvälisen diakonian asioita. Heille voidaan räätälöidä myös muita kirkon kansainväliseen työhön liittyviä tehtäviä hiippakuntien tarpeiden mukaan.

Nämä työnsä ensi vuoden alussa aloittavat hiippakuntasihteerit tukevat seurakuntia lähetystyötehtävän toteuttamisessa. He toimivat kiinteässä yhteydessä Kirkon lähetystyön keskuksen, joka sekin saa ensi vuoden alussa uuden työntekijän, kansainvälisen työn koordinaattorin. He kaikki tarvitsevat tukeamme ja rukouksiamme. Yhdessä me kaikki kuljemme kohti elämää.

Risto Jukko

Kirkkomme Lähetys 50 vuotta sitten

Ortodoksinen kirkko on viimeisten sukupolvien aikana esiintynyt varsin passiivisena lähetystyöhön nähden. Niin ei kuitenkaan ole aina ollut. Paitsi varhaisempaa lähetystoimintaa, joka suuntautui erityisesti slaavilaisiin kansoihin ja myös suomalaisiin, ortodoksinen lähetystyö tapahtui vuosisatojen kuluessa pääasiassa Venäjän valtakunnan rajojen sisäpuolella.

Valamon munkit harjoittivat 1700-luvun lopulta alkaen lähetystyötä Aleuteilla ja Alaskassa, joka vuoteen 1867 kuului Venäjään. Alaskassa on

ortodoksisia seurakuntia säilynyt tähän päivään asti. Viime vuosisadan jälkipuoliskolla alkoi merkittävä ortodoksinen lähetystyö Japanissa.

Ortodoksisen kirkon lähetystyö on vanhoista ajoista lähtien ollut eräissä suhteissa varsin nykyaikaista. Periaatteena on mm. ollut kasvattaa niin pian kuin suinkin paikallisia pappeja ja opettajia, niin että lähetysaarnaat ovat voineet vetäytyä pois.

Kirkkomme Lähetys joulukuussa 1963.

Aarne Ormio

Rosoisuutesi on voimasi

Maija Nyman uskoo tahrojen ja arpien voimaan. Kun julistaja uskaltaa paljastaa kuulijalleen rosoisuutensa, häntä kuunnellaan ja hän on uskottava.

Kirjailija Maija Nymanilla on monta titteliä. Hän on sairaanhoitaja, toimittaja ja kouluttaja. Olipa hän liikkeellä missä roolissa tahansa, hänessä asuu aina myös evankelista. Varsinaisten työtehtävien ohessa se putkahtaa esiin esimerkiksi kaupan kas-salla, jossa hän toivottaa lähimmäisensä ”Herran haltuun!”

Kansan Raamattuseurassa pitkään työskennellyt Nyman on pohtinut työkseen evankeliumin kertomisen mahdollisuuksia ja esteitä. Kerran evankelistojen kouluttajaksi oli kutsuttu näyttelijä **Aila Arajuuri**. Hän murjaisi: ”Teillä on maailman paras käsikirjoitus, mutta te olette maailman huonoimpia näyttelijöitä.”

Lause on jäänyt Nymanin mieleen.

”Ei meidän tarvitse näytellä, vaan tuntea käsikirjoitus ja uskaltaa puhua myös itsestämme totta.”

Tuoksu ja maistu

Evankeliumia viestivän ihmisen kannattaa panna merkille, mikä saa hänet itsensä kuuntelemaan. Mieti, missä kohtaa puhetta valpastuit ja mistä se johtui. Suurin osa ihmisistä kuuntelee mielellään tarinoita, jotka koskettavat myös tunteita, Nyman muistuttaa.

”Ole vapaa ottamaan riskejä, tuoksu ja maistu! Rosoisuutesi on voimasi.”

Nyman kehottaa tiedostamaan leimatuksi tulemisen pelon ja ihmispelon. Silloin niiden ei tarvitse antaa päättää, mitä itsestäsi annat.

Jumala uskalsi tulla ihmiseksi, mutta meille ihmisille se on kovin vaikeaa. Maija Nyman lainaa kirjailija **Niilo Tuomenoksaa**: ”On ihanaa, kun ihmisestä tulee kristitty. Vielä ihanampaa on, kun kristitystä tulee ihminen.”

” Enää minulla ei ole varaa olla sormi ojossa mihinkään suuntaan.

Kun Nyman hyväksyi sen, ettei kaikkien tarvitse pitää hänestä eikä hänen julistuksestaan, hän sai puhumiseensa lisää vapautta. Vääränlaisesta ihmisten miellyttämisestä voi kasvaa ulos, kun pääsee sopuun itsensä ja oman tarinansa kanssa. Aitoudessa on voimaa. Erilaiset ihmiset tarvitsevat erilaista julistusta.

Erikoisia naisia

Kun Jumala rakensi Jeesuksen maanpäällistä sukupuuta, hän valitsi erikoisia naisia. Tamar oli häpäisty nainen, Rahab oli portto, Batseba oli hyväksikäytetty ja Ruut kuului väärään kansaan. Heitä yhdisti tahrjintunut maine.

”Jos Jumala valitsi nämä, hän on valinnut minutkin. Elämäni ei voi pudota näiden naisten häpeää alemmaksi. Heiltä olen oppinut, että tarvitsen missiossani myös tahrojeni ja arpiani.”

Maija Nymanin mielestä tahrat ja arvet yhdistävät ihmisiä paljon enemmän kuin sileä pinta. Armo ja totuus saavat niiden äärellä kutsuvan muodon.

”Tahdon kuulua arpisenä palvelijana arpisen Vapahtajan joukkoihin.”

Ilon virrassa

Maija Nyman lukee Psalmia 36: ”Sinä annat heidän juoda ilosi virrasta.”

”Jos Jumalan virta on iloni, elämäni kautta voi virrata iloa muillekin. Kun Jumalan sana ja hänen armonsa on elämäni lähde, silloin kutsuni on houkutteleva ja sopivasti arkinen.”

Maija Nymanin mielestä hyvät puhujat ovat lähteellä eläviä ihmisiä, mutta myös yllätyksellisiä ja humoristisia sanankäyttäjiä.

”Hyvässä puheessa ollaan aivan ytimessä, ristin juurella, mutta ympärillä on kuitenkin paljon tilaa. Sivuasiat asettuvat omaan mittakaavaansa. Esille nousee Kristuksen sovitustyön suuruus, kauneus ja hirvittävyys. Siinä ihminen on sisäisesti turvassa ja vapaa.”

45-vuotissyntymäpäivänään Maija Nyman tarvitsi tätä turvassa olemisen tunnetta aivan erityisesti. Hän ajoi pimeällä tiellä jalankulkijan päälle. Tämä kuoli myöhemmin päähänsä saamaansa iskuun.

”Ilman tätä kokemusta olisin erilainen puhuja. Enää minulla ei ole varaa olla syyttävä sormi ojossa mihinkään suuntaan. Nyt tiedän, että kuka tahansa voi ajautua tilanteeseen, jota hän ei toivo.”

Aarne Ormio

Syylisiä silmiä

Vähitellen Maija Nyman alkoi uskoa, että hänen aiheuttamansa kauhea onnettomuus on myös sovituksen ristin alla.

”Katselin ihmisiä marketissa ja ajattelin, että kaikki täällä ovat syylisiä. Jeesus tuli maailmaan sitä varten, että kaupat ovat täynnä ihmisten syylisiä silmiä.”

Maija Nyman kertoo puheissaan usein juuri näistä syylisistä silmistä. Niiden vuoksi Jeesus tuli, otti syylisyyden omille hartioilleen ja antoi sen tilalle armon.

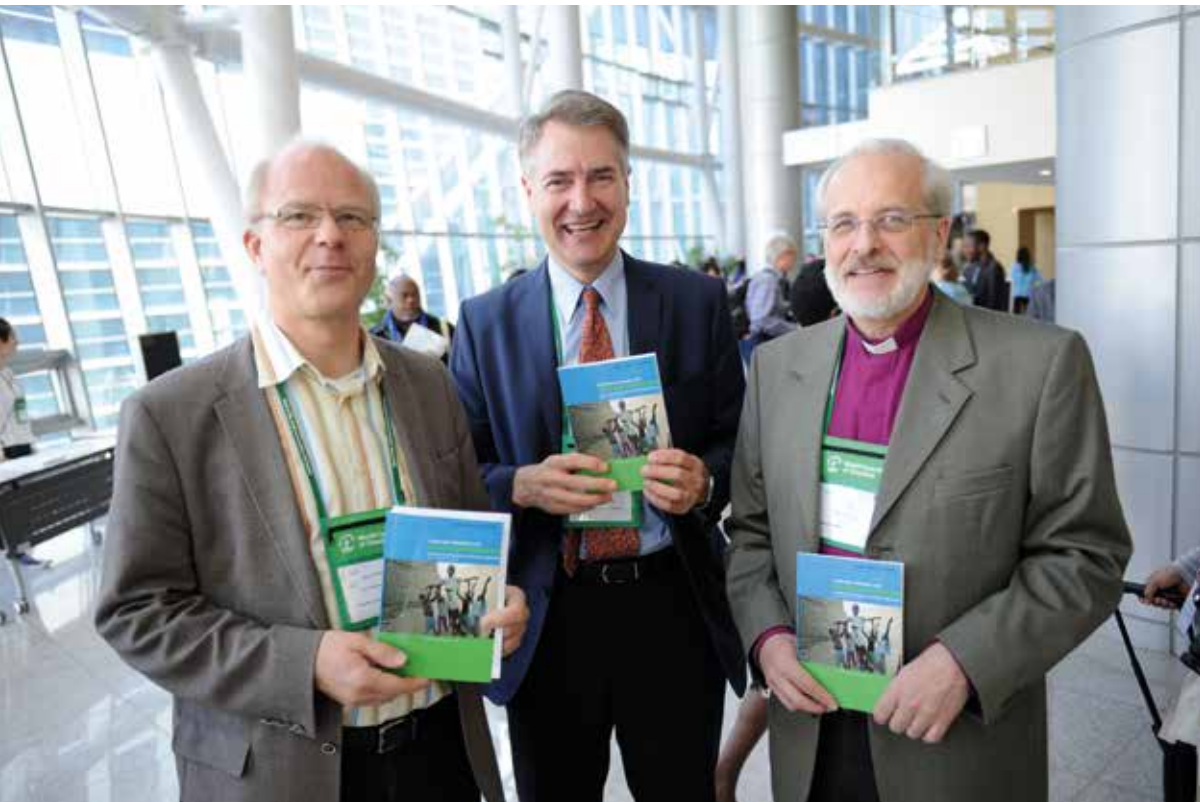
”Jumala katsoo lempeästi meitä pakomatalla olevia häpeän lapsia. Hänen kutsuäänensä ei ole tuomitseva, vaan sellainen, jonka ihminen uskaltaa kuulla.”

Danielle Miettinen

Lähetysasiakirja sai innostuneen vastaanoton Busanissa

Kuvat: Joanna Lindén-Montes/KMN

Kirkkojen maailmanneuvosto nosti lähetysten näyttävästi esille juuri päättyneessä yleiskokouksessaan Busanissa Etelä-Koreassa. Uuden lähetysasiakirjan vastaanotto oli innostunutta, kertoo kokoukseen osallistunut Kirkon lähetystyön keskuksen johtaja Risto Jukko.

Kirkkohallituksen ulkoasiain osaston johtaja Kimmo Kääriäinen, Kirkon lähetystyön keskuksen johtaja Risto Jukko ja Lapuan hiippakunnan piispa Simo Peura keskustelivat Busanissa Kirkkojen maailmanneuvoston uudesta lähetysasiakirjasta.

Kirkkojen maailmanneuvosto (KMN) piti lokamarraskuun vaihteessa 10. yleiskokouksensa Busanissa, Etelä-Koreassa. Seitsemän vuoden välein pidettävä megaluokan tapahtuma oli toista kertaa Aasiassa.

Yksi yleiskokouksen suurista teemoista oli uusi lähetysasiakirja ”Together towards Life: Mission and Evangelism in Changing Landscapes” (Yhdessä kohti elämää: lähetys ja evankelioiminen muuttuvassa maailmassa).

KMN:n keskuskomitean viime vuonna hyväksymä asiakirja sai yleiskokouksessa jäsenkirkoiltaan innostuneen vastaanoton. Täysistunnon lisäksi lähetystä käsiteltiin neljässä peräkkäisessä teemakanavassa. Lähetystyön näyttävä esille nostaminen kertoi halusta vahvistaa kirkon ja lähetysten yhteyttä. Se viestitti, että lähetys kuuluu ekumeenisen liikkeen ytimeen.

Enemmän kuin päivitys

Lähetys on ollut aiemmin KMN:n työskentelyssä sivuosassa. Vuoden 1961 yleiskokouksessa New Delhissä Kansainvälinen lähetysneuvosto liitettiin KMN:n rakenteisiin.

Ensimmäistä ekumeenista lähetysasiakirjaa saatiin odottaa 21 vuotta. Se hyväksyttiin vuonna 1982 nimellä ”Mission and evangelism: an ecumenical affirmation”.

Busanissa käsitelty lähetysasiakirja on siis KMN:n toinen mittava julkilausuma aiheesta. Sen sisältöä on työstetty seitsemisen vuotta KMN:n Maailmanlähetysten ja evankelioimisen komissiossa. Asiakirjan valmistelu aloitettiin vuonna 2006 Porto Alegren yleiskokouksen jälkeen.

Asiakirja kuvaa lähetysten ja maailman muuttuvaa tilannetta, mutta se ei ole pelkkä edellisen version päivitys. Nyt kristinuskoa tarkastellaan erityisesti syrjäytyneiden, muuttoliikkeen ja talouden globalisoitumisen näkökulmista. Maailmanlähetysten ja evankelioimisen komissio tähtää siihen, että kirkosta tulee aidosti missionaarinen. Tavoitteena on, että asiakirja olisi KMN:n jäsenkirkkoja laajemmassa käytössä. KMN edustaa tällä hetkellä noin neljännestä maailman kristityistä.

Pyhän Hengen lähetys

Asiakirjasta on pyritty muotoilemaan laajasti ekumeeninen. Se ottaa huomioon kristillisyyden eri traditioiden ja elinympäristöjen käsityksiä lähetyksestä. Pyhän Hengen teologian, kolminaisuusopin ja evankelioimisen korostukset sopivat hyvin niin historiallisille kirkkoille kuin modernin heluntailiikkeen ja karismaattisen liikkeen kirkkoille.

Asiakirja liittyy jo 1950-luvulta lähtien lähetysteologiassa vahvasti esillä olleeseen Jumalan lähetys -teemaan (*missio Dei*). Kolmiyhteisen Jumalan persoonista asiakirjassa korostuu Pyhä Henki. Hän tekee lähetyksestä dynaamista, voimaannuttavaa sekä moni-ilmeistä ja monisuuntaista.

Asiakirjan mukaan lähetysten päämääränä on Jeesuksen lupaama yltäkyläinen elämä (Joh.

Peter Williams/KMN

Korealaisten avajaisohjelmaa.

10:10). Jumalan lähetys tuottaa elämää ja linkittyy näin Pyhän Hengen lähetykseen.

Luominen ja lähetysten spiritualiteetti yhdistetään, ne ovat lähetysten keskuksessa. Jumalan lähetys sisältää sekä ihmiskunnan että luomakunnan pelastuksen. Yhtä ei voi olla ilman toista. Spiritualiteetti yhdistää ihmiskunnan Jumalaan, lähimmäisiin ja luomakuntaan.

Asiakirja korostaa myös evankelioimista ja uutta sitoutumista siihen. Evankeliumin julistaminen Jeesuksesta Kristuksesta on lähetysten keskeisin asia, koska se on elämää antava sanoma koko maailmalle.

Voima on paikallisseurakunnissa

Asiakirjan tärkeimpiä korostuksia on paikallisseurakunnan merkitys lähetyksessä ja lähetysel-le. Tässä kohtaa se on samoilla linjoilla Suomen kirkon lähetysstrategian kanssa.

KMN:n lähetysasiakirjan kappale 73 sanoo painokkaasti: ”Paikallisseurakunnat ovat lähetysten eturintamassa ja lähetysten ensisijainen toimija.” Lähetystyössä on ymmärretty, että vaikka itsenäiset lähetysjärjestöt toteuttaisivat lähetystyötä käytännössä, lähetysten voima on kuitenkin kirkon paikallisseurakunnissa ja niiden missio-naarisuudessa. Lähetyksestä innostuneet ja voimaantuneet seurakunnat ovat lähetystyön selkäranka, jota ilman lähetysjärjestöt eivät voi toimia.

Myös maahanmuuttajien kasvava määrä ja muuttoliike saavat huomiota. Suomessa elää tällä hetkellä noin 200 000 maahanmuuttajaa, joista arviolta kaksi kolmesta on kristittyjä. Moni heistä etsii itselleen seurakuntayhteyttä. Lähetysasiakirja haastaa seurakuntia ottamaan vastaan muualta tulevat kristityt ja harjoittamaan vieraanvaraisuutta.

Sama haaste kohdistuu myös ei-kristittyihin, mutta tällöin tehtävänä on myös evankeliumin julistaminen heille. Julistuksen rinnalla kulkee aina vieraanvaraisuuden ja diakonian haaste.

Työkirja apuna

Lähetysasiakirjaa varten on tehty työkirja, joka valmistui Busanin yleiskokoukseen. Työkirjasta toivotaan apuneuvoa ruohonjuuritason keskusteluun asiakirjan lähetyskäsitteestä ja sen soveltamisesta paikallisseurakuntiin.

Työkirja toimitetaan Suomen oloihin sopivaksi. Suomennos sopii käytettäväksi paikallisseurakunnissa ja lähetystapahtumissa. Ensi vuoden alussa työnsä aloittavat uudet kansainvälisen työn hiippakuntasihteerit ovat paikallisseurakuntien käytettävissä lähetysasiakirjan käsittelyssä.

Muuttuuko mikään?

Parhaimmillaan KMN:n uusi lähetysasiakirja innostaa ja voimaannuttaa kirkkoamme monella

tasolla. Teologiset tiedekunnat ja lähetysjärjestöt tulevat käsittelemään sitä eri tavoin. Suomen Lähetysneuvosto ja Suomen Ekumeeninen neuvosto järjestävät siitä todennäköisesti seminaarin.

Asiakirja vaikuttaa kirkkomme seuraavan lähetysstrategian laadintaan. Sitä on syytä käsitellä myös hiippakuntien lähetysseminaareissa.

Myös yksittäinen kristitty joutuu asiakirjan äärellä tarkistamaan asenteitaan. Hän voi löytää siitä uuden näkökulman esimerkiksi maahanmuuttajiin ja lähetysten reuna-alueisiin.

Asiakirjan tavoittelema kirkon ja lähetysten läheisempi yhteys toteutuu monin tavoin. Askelia sitä kohti ovat muun muassa kansainvälisen työn hiippakuntasihteerien toimien perustaminen, kirkon äänen vahvistaminen lähetystyön toimikunnan kokoonpanossa, lähetystyöntekijäkoulutuksen asteittainen uudistuminen ja lähetystyön toiminnallisiin kysymyksiin pureutuvan työryhmän perustaminen.

Lisäksi tarvitaan enemmän yhteistyötä tiedotuksen ja viestinnän alueella.

Arvioni on, että KMN:n lähetysasiakirja vaikuttaa kansainväliseen lähetyskeskusteluun ainakin vuoteen 2018, jolloin pidetään seuraava suuri ekumeeninen maailmanlähetyskonferenssi. Siksi siihen kannattaa tutustua huolella.

Risto Jukko

Oulun hiippakunnan saamelaistyönsihteerinä Erva Niittyvuopio edusti alkuperäiskansoja.

Mitä mieltä lähetysasiakirjasta?

Luterilaisen maailmanliiton pääsihteeri
Martin Junge, Chile/Sveitsi:

"Asiakirjassa keskeistä on lähetyksen monisuuntaisuus."

Episkopaalisen kirkon maallikkovastuunkantaja
Jesca Lukudu, Etelä-Sudan:

"Asiakirja nostaa esiin kristillisen kasvatuksen ja muuttumisen haasteen."

Evangelikaalisen teologisen seminaarin johtaja
David Kim Sang-Bok, Etelä-Korea:

"Asiakirja olisi voinut korostaa enemmän ristiä ja sovituspoppia."

Unescon viestintäkonsultti, ortodoksi
George Hazou, Jordania:

"Asiakirja on kaikenkattava."

Törmäys vai dialogi

Islamin ja kristinuskon välinen kunnioitus on mahdollista vain, jos nämä uskonnot pääsevät irti valtapolitiikan rasitteista, väittää arvostettu brittiläinen missiologi J. Andrew Kirk.

Kristinuskon ja islamin suhde on herättänyt maailmalla paljon keskustelua ja huolta. Ääriliikkeiden harjoittama terrorismi on pakottanut miettimään, miten kristityt ja muslimit voisivat elää kaikkialla rauhanomaisesti rinnakkain ja yhdessä rakentaa kotimaidensa hyvinvointia.

Länsi-Euroopan noin 19 miljoonan muslimin sopeutuminen länsimaisiin yhteiskuntiin on ollut kova haaste eri maiden poliittiselle johdolle.

Viime vuosien kehitys on tuonut Euroopan uskontotilanteeseen uusia piirteitä. Muslimien määrä Euroopassa kasvaa edelleen, mutta hitaammin kuin on odotettu.

Maahanmuuttajien enemmistö ei ole suinkaan muslimia, vaan kristittyjä. Sen vuoksi maahanmuutto vahvistaa kristinuskoa Euroopassa. Toisaalta muslimien julmat sodat toisiaan vastaan Irakissa, Syyriassa ja Libanonissa ovat paljastaneet islamin hajanaisuuden. Onkin syytä kysyä, onko islamista lainkaan mielekäästä puhua yhtenä kokonaisuutena.

Ongelmana valta

Tunnettu missiologi, eläköitynyt brittiprofessori **J. Andrew Kirk** on tuonut kansainväliseen uskontokeskusteluun aivan uuden näkökulman teoksellaan *Civilizations in Conflict. Islam, the West and Christian Faith* (Regnum Books 2011).

J. Andrew Kirk

Kirk on työskennellyt muun muassa professorina Buenos Airesissa Argentiinassa sekä Birminghamissa Britanniassa. Hän on kirjoittanut toistakymmentä lähetystyöhön liittyvää teosta.

Kirkin mielestä kristinuskon ja islamin välinen perusongelma on se, että niistä on tullut maallisen vallan välineitä ja käyttäjiä. Varsinkin islamin historiaan on kuulunut poliittisen vallan tavoittelu ja pyrkimys teokratiaan.

Rauhanomainen rinnakkainelo ja kunnioitettava asenne islamin ja kristinuskon välillä ovat mahdollisia vain, jos ne pääsevät irti vuosisatojen aikana syntyneistä vastakkainasetteluista ja valtapolitiikan rasitteista.

Kirk ehdottaa, että meidän on tästä syystä tutkittava näiden uskontojen väkivallatonta synthyistoriaa. Islamin alkuperäinen sanoma avautuu paremmin kuuntelemalla sen ensimmäisen, 610-luvulla syntyneen yhteisön kokemuksia. Yhteisö joutui Mekassa vainon kohteeksi ja pakeni Muhammedin johdolla Medinaan.

Uudistuminen välttämätöntä

Tutkimuksen nimi tuo mieleen yhdysvaltalaisen politiikantutkijan **Samuel Huntingtonin** kuuluisan kirjan *The Clash of Civilizations and the Remaking of World Order* (1996).

Huntington väitti, että kylmän sodan loppumisen jälkeen maailmanrauhaa eivät enää uhkaa niinkään poliittiset kuin kulttuuriset tekijät. Kristinuskon ja islam ovat matkalla vakavaan yhteen-törmäykseen, elleivät ne uudistu.

Kirk pitää Huntingtonin teosta edelleen merkittävänä puheenvuorona sen yksipuolisuudesta huolimatta. Yllättäen hän yhtyy joihinkin Huntingtonin perusteeseihin.

”

Meidän on tutkittava islamin ja kristinuskon väkivallatonta syntyhistoriaa.

Huntingtonin tavoin myös Kirk näkee uskonnon roolin keskeisenä kulttuurin muodostumisessa. Kirk pitää oikeana myös Huntingtonin tulkintaa islamin aggressiivisesta militaristisesta luonteesta sekä Huntingtonin väitteitä länsimaiden rappiosta.

Kirkin mielestä Huntingtonia voi kuitenkin arvostella muun muassa siitä, ettei hän nähnyt kristinuskon globaalia luonnetta. Kristinuskko oli hänelle ennen muuta länsimaisen kulttuurin tunnusomainen piirre.

Terävää analyysia

Kirkin teos *Civilizations in Conflict. Islam, the West and Christian Faith* sisältää paljon ajankohdasta tietoa maailman uskontotilanteesta ja terävää analyysia länsimaisen kulttuurin ongelmista.

J. Andrew Kirkin 75-vuotissyntymäpäivän kunniaksi ilmestyi hiljattain juhlakirja *Mission in Context* (2012), joka kuvaa mielenkiintoisella tavalla maailmanlähetyksen nykytilaa. Hän on lähetysteologian ohella kirjoittanut paljon myös apologiasta.

Teoksessaan *The Future of Reason, Science and Faith* (2007) hän osoittaa, miten länsimainen kulttuuri on ajautunut syvään kriisiin erottamalla toisistaan ajattelun, uskomisen ja toiminnan. Tosiasioiksi on hyväksytty vain sellainen tieto, joka ei ylitä ihmisjärjen käsityskykyä.

Risto A. Ahonen

Helsingin yliopiston missiologian dosentti

Yhteistyö tiivistyy

Kaikki kirkon lähetysjärjestöt allekirjoittivat viime kesänä lähetystyön perussopimuksen. Järjestöissä, hiippakunnissa ja kirkon keskuhallinnossa opetellaan nyt yhteistyön uusia muotoja.

Parikymmentä vuotta valmisteilla ollut kirkon lähetysstrategia eteni viime kesänä lähetystyön perussopimuksen allekirjoittamiseen kirkon keskushallinnon ja seitsemän lähetysjärjestön kesken.

Koska kirkko on päättänyt jatkaa lähetystehtävänsä toteuttamista monen toimijan yhteistyönä, kansainvälisten ja ekumeenisten asioiden hoitamiseen oli saatava yhteinen linja.

Sopimuksen mukaan lähetystyön on pitäydyttävä Raamatussa, Suomen evankelis-luterilaisen kirkon tunnustuksessa sekä kirkon lähetysstrategiassa ja sen toimintaperiaatteissa.

Hiippakuntasihteerit kehiin

Perussopimuksen tarkoituksena on kehittää ja tiivistää yhteistyötä kirkon ja sen lähetysjärjestöjen välillä sekä lähentää lähetysjärjestöjä toisiinsa. Tämä tapahtuu muun muassa perustamalla hiippakuntiin uusi kansainvälisen työn hiippakuntasihteerin toimi.

Lähetysjärjestöt ja Kirkon Ulkomaanapu maksavat yhteisvoimin uusien toimenhaltijoiden palkat siinä suhteessa kuin ne saavat seurakunnilta talousarviomäärärahoja.

Järjestöjen ja kirkon keskushallinnon yhteistyötä tehdään myös ohjauskeskustelujen avulla. Lisäksi lähetysjärjestöt raportoivat kirkon lähetystyön keskukselle tärkeistä linjauksistaan, toiminnastaan ja taloudestaan sekä tiedottavat merkittävistä avauksista kansainvälisten yhteistyökumppaniensa kanssa.

Järjestöt enimmäkseen tyytyväisiä

Järjestöissä perussopimukseen ollaan enimmäkseen tyytyväisiä. Kylväjän lähetysjohtaja **Pekka Mäkipää** toivoo, että vuosia jatkunut epävarmuus hellittää ja järjestössä voitaisiin keskittyä paremmin itse asiaan.

Svenska Lutherska Evangeliföreningenin (SLEF) toiminnanjohtaja **Göran Stenlund** pitää tiivistyvää yhteistyötä hyvänä.

Lähetystyön rakenteita ohjanneet asiakirjat

1993
Lähetetty Jumalan kansa – kirkon lähetystyön kehittämissuunnitelma. Kirkon lähetystyön keskus.

1998
Koko kirkon missio – kirkon lähetystyön kehittämistoimikunnan mietintö. Mainitaan muun muassa kirkon lähetystyötä ja kansainvälistä diakoniaa koskeva puitesopimus.

2002
Kirkon lähetystehtävä – kirkon lähetystyön neuvottelukunnan väliraportti.

2004
Kirkon lähetystyön neuvottelukunnan mietintö. Mainitaan muun muassa kirkon ja järjestön välinen perussopimus ja vertaillaan eri hallintomalleja.

”Olisi luonnollista ja toivottavaa, että kaikki seurakuntayhtymät hyväksyisivät kaikki lähetysjärjestöt, jotka ovat saaneet kirkon julkisen luottamuksen sen virallisina lähetysjärjestöinä”, Stenlund toteaa.

Medialähetys Sanansaattajien johtaja **Juha Auvinen** pitää hyvänä sitä, että sopimuksen solmiminen ei muuta lähetysjärjestöjen yksityisoikeudellista asemaa.

”Tämä merkitsee, että lähetysjärjestö säilyttää omaa toimintaansa koskevan päätösvallan”, Auvinen kertoo tyytyväisenä.

Suomen Lähetysseuralle perussopimus aiheuttaa toiminnallisia muutoksia.

”Lähetysseuran kotimaanorganisaatio muuttuu merkittävästi kansainvälisen työn hiippakuntasihteerien virkojen myötä ja paineet henkilökuntamme vähentämiseksi ovat lisääntyneet”, lähetysjohtaja **Seppo Rissanen** kertoo.

”Toivomme kuitenkin, että perussopimus tuo lähetystyöhön lisää keskinäistä vetovoimaa”, Rissanen jatkaa.

Perussopimus lisää resursseja, koska uusi toimenkuva on laaja-alaisempi ja tasapuolisempi ratkaisu, kertoo järjestelyihin tyytyväinen Turun arkkihiippakunnan dekaani TT **Timo Tavast**. Hän pitää perussopimusta radikaalina askeleena eteenpäin.

”Kansainvälisen työn hiippakuntasihteeri kehittää seurakuntien lähetystyötä, kansainvälistä diakoniaa ja muuta kansainvälistä toimintaa sekä järjestää koulutusta seurakuntien lähetyssihteereille”, Tavast luettelee.

Porvoon hiippakunnan dekaanina viime syksyyn asti toiminut TT **Sixten Ekstrand** arvelee, että yhteistyö hiippakuntien, paikallisseurakuntien ja lähetysjärjestöjen välillä lisääntyy.

Nyt kun seitsemän lähetysjärjestöä on allekirjoittanut perussopimuksen, on aika ryhtyä toteuttamaan sitä, kirkon lähetyssihteeri TT **Risto Jukko** innostaa:

”Edessä on mielenkiintoisia yhteisiä vuosia.”

Resurssit lisääntyvät

Myös hiippakunnissa on ryhdytty perussopimuksen vaatimiin toimenpiteisiin. Lähetysseuran rahoittamia lähetyssihteerien työsopimuksia on sanottu irti ja tilalle tulevat kaikkia kirkon lähetysjärjestöjä sekä Kirkon Ulkomaanapua edustavat toimet.

Johanna Södö

Kirjoittaja toimii Lähetysyhdistys Kylväjän Kylvä-lehden väliaikaisena toimitussihteerinä.

2005

Lähetettynä kirkossa – jatkoselvitys kirkon, kirkon lähetysjärjestöjen ja Kirkon Ulkomaanavun yhteistyöstä. Jaakko Ripatti esittää perussopimusta ja yhteistä toimielintä kirkon keskushallintoon.

2010

Kirkon lähetysstrategia: Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetystyön ja kansainvälisen diakonian peruslinja vuoteen 2015. Kirkon lähetystyön toimikunnan esityksen ensimmäinen osa hyväksyttiin kirkkohallituksen täysistunnossa.

2010

Toinen osa jatkovalmisteluun.

Mindfulness kirkon tavalla

*Mindfulness on tietoisuustekniikka, joka tarjoaa avaimia hyvinvointiin ja jaksamiseen. Kirkon uskontokasvatussihteeri **Pekka Y. Hiltusen** mukaan tietoiseksi tuleminen on kristityn kutsumus. Mindfulness voi olla kristillistä, tietyin edellytyksin.*

Mindfulness on hyväksyvää tietoista läsnäoloa, rentoutus- ja stressinhallintamenetelmä ja meditointia. Mindfulnessin avulla voi herätellä aisteja ja kuunnella itseään. Se auttaa ajatuksia vaeltamaan vapaina, olemaan arvostelematta sekä välittämään rakkautta itselle ja muille.

Tällaisia tietoisuustaitoja on hyödynnetty esimerkiksi huippu-urheilijoiden valmennuksessa, vankien hoidossa sekä riippuvuuksista irrottautumisessa.

Suomalaiset mindfulness-sivustot mainostavat, että kenen tahansa elämänhallinta kohen-tuu näiden tekniikoiden avulla. Sanotaan, että mindfulnessin avulla voi avata pinttyneitä tapoja ja käsityksiä itsestä, muista ja maailmasta. Sitä harjoittamalla voi elää rennon uteliaasti avoime-na omille kokemuksilleen ja uusille tapahtumille.

Meditaation ja mindfulness-menetelmien harjoittamisesta on viime vuosina tehty useita tutkimuksia, joilla niiden hyötyjä on voitu todentaa.

Juuret buddhalaisuudessa

Arjessa tiedostamme mielenliikkeittämme eli harjoitamme tietoisuustaitojamme asiaa usein mitenkään nimeämättä. Saatamme saada itsemme kiinni automatisoituneesta puuhailusta ja kysymme yhtäkkiä itseltämme: ”Mitä ihmettä minä tässä oikeastaan touhuan.”

Olemme tulleet tietoisiksi tiedostamattomasta käyttäytymisestämme ja saamme mahdollisuuden järjeyttää touhuiluamme.

Buddhalainen ajattelu on kehittänyt tämän havainnon mielen tekniikoiksi. Mindfulness-menetelmän tunnetuimman muodon on kehittänyt Yhdysvaltalainen lääketieteen professori **Jon Kabat-Zinn**, joka on myös joogan ja buddhalaisen meditaation ohjaaja.

Toinen tekniikan oppi-isä on Ranskassa asuva mahayana-buddhalainen munkki **Thich Nhat Hanh**.

Jon Kabat-Zinn ei mitenkään peittele mindfulnessin buddhalaisia juuria. Samoin kuin jooga, mindfulness on lännessä useimmiten riisuttu maailmankatsomuksellisesta alkuperästään ja se esitellään – osittain aivan asiallisesti – mielenhallinnan sekulaarina tekniikkana.

Tuoteseloste tarpeen

Mindfulness-tekniikoihin olisi kuitenkin hyvä liittää tuoteseloste niiden maailmankatsomuksellisista ja uskonnollisista ulottuvuuksista.

Kun tekniikalla pyritään parantamaan arjessa selviämistä, harjoitus voi olla hyödyllinen kenelle tahansa katsomuksesta riippumatta.

Jos tekniikka sen sijaan tarjoaa vastauksia olemassaolon peruskysymyksiin, se on jo maailmankatsomus. Maailmankatsomus vastaa kysymyksiin siitä, mitä ovat jumaluus, ihminen ja maailma, mitä perustavaa vikaa on nykyisessä elämänmuodossamme ja mikä on ratkaisu vian korjaamiseksi.

Buddhalaisuudessa erotetaan toisinaan tiedostava minä ja laajempi kosminen Buddha-tietoisuus. Kristinuskossakin löydämme korkeamman tiedostajan, mutta se ei ole minän jatke ja ominaisuus, vaan kokonaan Toinen.

Kristinuskossa minän valo tarvitsee toisen valon, joka tulee sen ulkopuolelta. Tällöin ei enää ole kyse vain tiedostavasta läsnäolosta, vaan sen lisäksi Toisen läsnäolon tiedostamisesta. Kristitty koettaa olla avoin myös Jumalan tavalle nähdä asiat.

Mindfulness Raamatussa

Raamattu on täynnä esimerkkejä, joita voidaan kuvata mindfulness-termillä, jos sillä tarkoitetaan asioiden tiedostamista sellaisina kuin ne ovat.

Raamattu ohjaa ihmistä tiedostamaan, että maailmalla on Luoja, josta ihminen on erossa. Tämä ero on tuhoisa, mutta Jumala on ratkaissut ihmisrakkaudessaan ongelmamme.

Luomiskertomuksessa kuvataan tapahtuma, jonka voi kuvata mindfulness-kielellä. Jumala sanoi Kainille: ”Miksi sinä suutuit ja katselet synkkänä maahan? Jos teet oikein, voit kohottaa katseesi, mutta jos et tee, on synty ovella vaanimassa. Sinua se haluaa, mutta sinun on pidettävä se kurissa”.

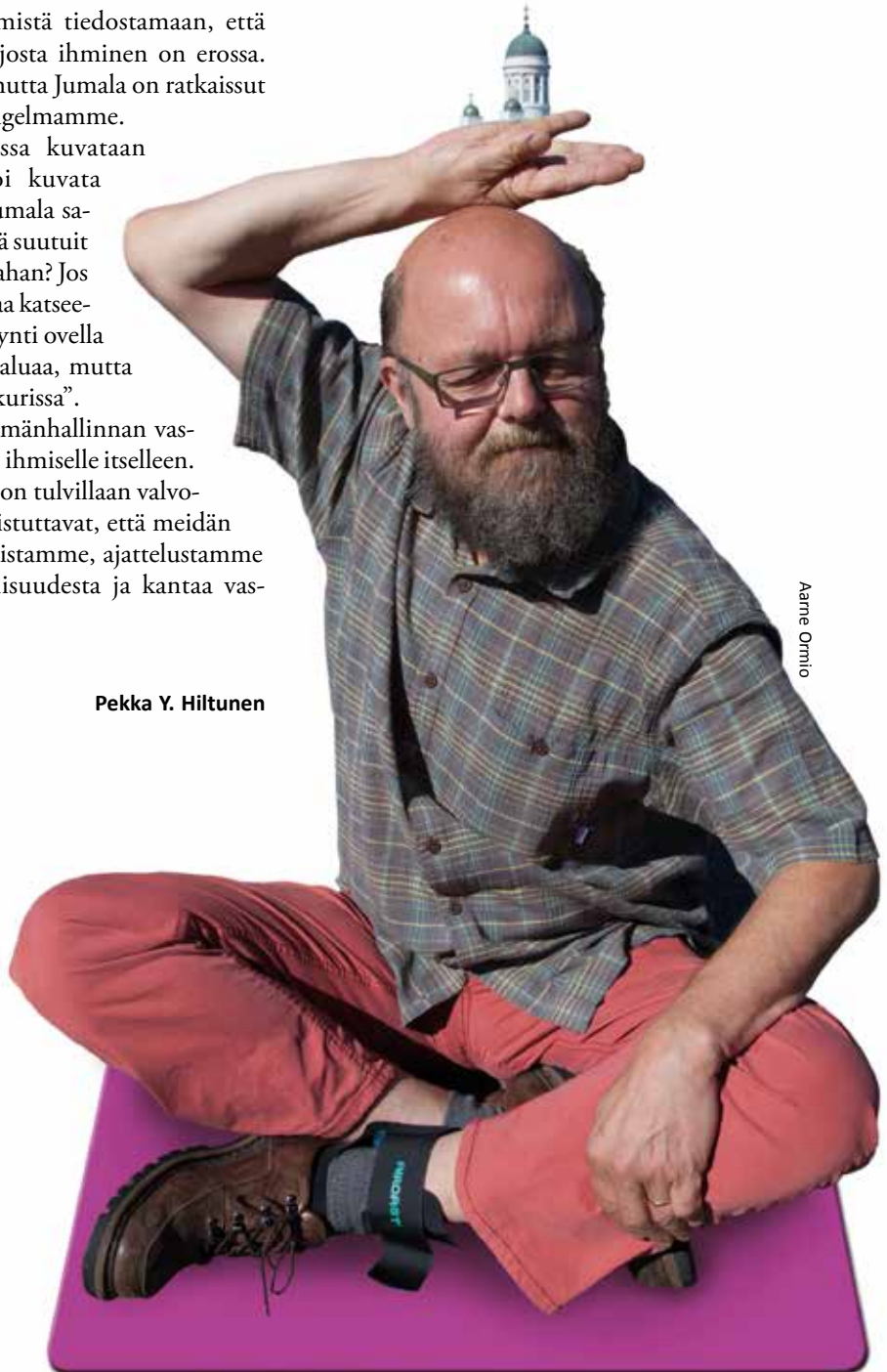
Jumala lohkaisee elämänhallinnan vastuusta melkoisen siivun ihmiselle itselleen. Koko Uusi testamentti on tulvillaan valvomiskehotuksia. Ne muistuttavat, että meidän tulee olla tietoisia toimistamme, ajattelustamme ja ympäröivästä todellisuudesta ja kantaa vastuumme niistä.

Pekka Y. Hiltunen

Pidempi versio artikkelista osoitteessa:
sakasti.evl.fi/toiminta/maailmanlaajakirkko/uskontojenkohtaaminen

Kristinuskossa minän valo tarvitsee toisen valon, joka tulee sen ulkopuolelta.

”

Uskontokasvatussihteeri Pekka Y. Hiltunen meditoi kirkollisesti.

Kuuntele kumppania

Kirkko järjestää ensi keväänä historialliset lähetyskumppanuus-neuvottelut

Järvenpäässä järjestetään ensi keväänä historialliset lähetyskumppanuusneuvottelut. Kirkon koulutuskeskukseen on kutsuttu 31. maaliskuuta - 3. huhtikuuta edustajia eri puolilla maailmaa toimivista yhteistyökirkkoista, joita on noin 30. Englanninkielisen neuvottelun teemana on "Your Kingdom Come", "Tulkoon sinun valtakuntasi".

Neuvottelujen tavoitteena on muun muassa kuulla kumppanien ilon ja huolen aiheita sekä kysyä, mitä he toivovat yhteistyöltä Suomen kirkon ja sen lähetysjärjestöjen kanssa.

Tässä numerossa *Kirkkomme Lähetys* valmistautuu megaluokan neuvotteluihin kuuntelemalla mitä kuuluu Kiinaan, Tansaniaan, Senegaliin, Ranskaan ja Venäjälle. Jos Jumala suo, kevään 2014 numero käsittelee aihetta laajasti.

Esitelmät kansiin

Keväällä järjestettävien englanninkielisten neuvottelujen lukuisat esitelmät ja alustukset kootaan yhteen, jotta paljon työtä ja rahaa vaativan tapahtuman anti voisi tulla kuulluksi mahdollisimman laajasti.

Lähetysjärjestöt, hiippakunnat ja seurakunnat voivat kutsua kumppanuuskirkkojen edustajia vieraikseen ennen neuvottelua ja niiden jälkeen.

Neuvotteluun saapuu myös ekumeenisesti merkittäviä vieraita esimerkiksi Luterilaisesta maailmanliitosta, Kirkkojen maailmanneuvostosta ja Euroopan kirkkojen konferenssista.

Suomesta neuvotteluun osallistuu kirkon johtoa, hiippakuntien edustajia, Kirkon ulkoasiain neuvosto sekä Kirkon lähetystyön toimikunta.

"Your Kingdom Come"

Kirkon lähetyskumppanuusneuvottelu
31.3.-3.4.2014 Kirkon koulutus-
keskuksessa Järvenpäässä

Lisätiedot projektsihteeriltä:
katariina.ylikanno@evl.fi

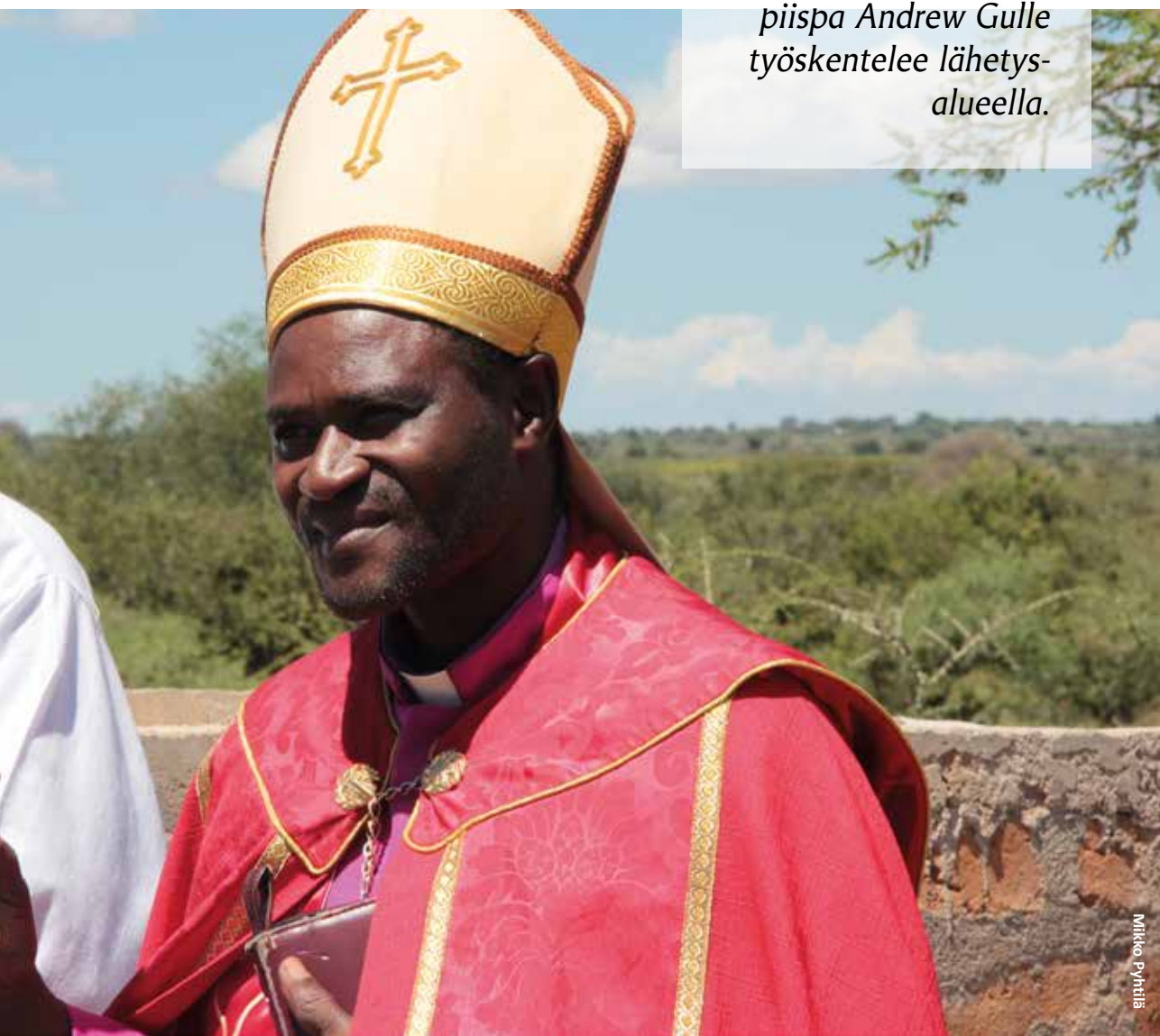
Lisää työ

"Suurin haasteemme on
työntekijöiden puute.
On erittäin kallista lähettää
opiskelijoita opiskelemaan
kauas Makumiraan
kirkkomme yliopistoon."

öntekijöitä!

*Tansanian Victoriajärven
itäisen hiippakunnan
piispa Andrew Gulle
työskentelee lähetys-
alueella.*

Mikko Pynttiä

Kirkkoni tekee aktiivisesti tavoittavaa työtä alueilla, joissa kristittyjen osuus on pieni. Yksi näistä alueista on minun hiippakuntani, Victoriajärven itäinen hiippakunta. Sen neljästä miljoonasta asukkaasta vain kuusi prosenttia on kristittyjä.

Suurin haasteemme on työntekijöiden puute. On erittäin kallista lähettää opiskelijoita opiskelemaan kauas Makumiraan kirkkomme yliopistoon.

Elokuun puolessa välissä 16 uutta teologianopiskelijaa aloitti opintonsa Nyakaton raa-

mattukoulussa. Toivon, että viiden vuoden päästä meillä on tarpeeksi pappeja.

Meillä on myös etäopetusta maallikoille, sillä kristinuskon perustuntemus on vähäistä. Kun saamme tarpeeksi pappeja ja evankelistoja, he pysyvät syventämään seurakuntalaisten kristinuskon tuntemusta.

Hiippakuntani seurakuntiin kuuluu 60 000 jäsentä.

Lähetystyo on kirkon perustehtävä. Kuivana kautena kuljen kylissä viikon jaksoissa paikallisseurakuntien pappien ja evankelistojen kanssa. Iltaisin he järjestävät kuorolaulua ja laulujen lomassa he julistavat evankeliumia. Toimimme kylissä paikallisen kulttuurin ehdoilla ja myös tanssi kuuluu illanviettoon.

Kun hiippakuntamme perustettiin vuonna 1989, Suomen Lähetysseura oli ensimmäinen yhteistyökumppanimme. Siitä lähtien olemme tehneet työtä käsi kädessä. Aloitimme raamattukoulussa teologisen koulutuksen, sitten tulivat kummityö, nuoriso- ja evankelointityö. Evankelistat opiskelivat papeiksi, ja kirkko on laajentunut yhteistyöllä. Olimme iloisia, kun piispa **Samuel Salmi** osallistui raamattukoulun avajaisiin.

Tansanian evankelisluterilainen kirkko tekee myös yhteistyötä naapurimaiden luterilaisten kirkkojen kanssa Keniassa, Ruandassa, Sambiassa, Mosambikissa, Ugandassa, Malawissa ja Kongossa.

Tulevaisuuden yhteistyössä Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kanssa pidän kaikkein tärkeimpänä teologista koulutusta. On niin paljon ihmisiä, joille meidän pitää kertoa evankeliumi.

Meidän pitäisi pystyä maksamaan koulutetuille työntekijöillemme kunnon palkka, jotta heidän ei tarvitsisi olla huolissaan toimeentulostaan ja lastensa tulevaisuudesta. Hiippakuntamme on vasta 25 vuotta vanha, eikä meillä ole hankkeita, joista saisimme rahaa kirkon toimintaan.

Toinen haasteemme ovat hiippakuntamme alueen palvelut. Sinne, missä kirkko on toimi-

nut pitkään, on perustettu kouluja ja sairaaloita. Myös palvelutyö koskettaa ihmisiä, kun he tuntevat, että heistä huolehditaan ja heitä rakastetaan.

Katselen usein Mwanzassa orpoja katulapsia, jotka eivät pääse kouluun. He nukkuvat yönsä kadulla. Kummityön avulla voisimme perustaa koulun ja asuntolan ja turvata heille paremman tulevaisuuden.

Paula Laajalahti

Piispa Andrew Gulle kastaa. Vierellä Victoriajärven itäisen hiippakunnan kristillisen kasvatuksen johtaja Obadya Rulaliile (kuva ylhäällä).

"On niin paljon ihmisiä, joille meidän pitää kertoa evankeliumi", piispa Andrew Gulle sanoo (kuva alhaalla).

"Opiskelijat ovat lähetysspeltoni"

Inkerin kirkon teologisen instituutin rehtori Aleksander Prilutskij kaivaa uuspakanuuden alta Venäjän kristillisiä juuria.

Tuulikki Vilhunen

Rehtori Aleksander Prilutskij'n työhuoneen seinää koristaa maalaus nykyisen Inkerin kirkon ensimmäisestä piispasta Leino Hassisesta.

Lähetystyötä tulee tehdä siellä, missä ihminen määrittelee omat lakinsa Jumalan lakien sijaan.

Olen Inkerin kirkon teologisen instituutin rehtori ja avustan kirkkomme piispaa kirkon hallinnon hoitamisessa. Tehtäviini kuuluu kirkollisen kasvatuksen laajentaminen, opetus sekä suhteiden hoitaminen esimerkiksi ekumeenisiin ja tieteellisiin järjestöihin.

Työssäni pidän virkamatkoista, keskusteluista opiskelijoiden kanssa sekä teologisesta tutkimuksesta ja kirjojen kirjoittamisesta.

Oman kirkkoni erityispiirteitä ovat sen virkoaminen neuvostoajan jälkeen, vähemmistöasema, laaja toiminta-alue ja ortodoksisen kulttuurin vahva vaikutus.

Synnyin vuonna 1971 Nizhny-Novgorodissa. Olen valmistunut saman kaupungin valtiollisesta yliopistosta filosofian maisteriksi. Lisäksi olen opiskellut Concordiassa, joka on teologinen seminaari Yhdysvalloissa. Vuonna 2008 väittelin tohtoriksi kulttuurisemiotiikasta Leningradin valtiollisessa yliopistossa.

Vuonna 2002 piispa **Aarre Kuukauppi** vihki minut papiksi Inkerin kirkon Nizhny-Novgorodin seurakuntaan. Vapaa-aikanani opetan Venäjän valtion kasvatusopillisessa yliopistossa. Osallistun myös säännöllisesti teologisiin, tieteellisiin ja ekumeenisiin konferensseihin.

Lähetystyö on mielestäni kristillisen uskomme ytimeen kuuluva asia, joka on aina ajankohtainen. Lähetystyö kuuluu jokaiselle kirkolle samalla tavalla kuin uskosta todistaminen kuuluu jokaiselle uskovaishenkilölle.

Lähetystyötä ei tule tehdä ainoastaan alkukantaisia kulttuureja edustavien kansojen keskuudessa, vaan myös siellä, missä ihminen määrittelee omat lakinsa Jumalan lakien sijaan. Tämä jälkimmäinenkin on pakanuutta, vaikka se on naamioitunut ovelasti.

Siellä missä ihmisten sallitaan harjoittaa paheita vapauteen vedoten, rakennetaan pakanallista ideologiaa. Kaikki näin avautuvat pellot ovat lähetystyön peltoja.

Nykyaikaista lähetystyötä ei saa tehdä propagandan levittämisen keinoilla. Lähetys on Jumalan työtä ja Jumala toimii uskovaisten ihmisten kautta.

Omalta osaltani katson lähetystyöni pelloksi opiskelijat. Kerron heille, miten paljon kristillisuus on vaikuttanut Venäjän kulttuuriin ja valtioon ja kuinka ateismin luomat stereotypiat luhistuvat. Haluan muistuttaa heitä siitä, että eurooppalainen kulttuuri rakentuu kristilliselle perinteelle, symboleille ja eettisille normeille.

Kun ihminen kiinnostuu kristinuskosta, hän tulee kirkkoon. Aggressiivinen katuevankeliointi ei tätä kiinnostusta välttämättä herätä.

Olenko minä valmis laajentamaan yhteistyötä Suomen kirkon kanssa? Viimeisimpien Suomen kirkon kanssa käytyjen neuvottelujen valossa näyttää siltä, että kirkkojemme välillä vallitsee melko läheinen ymmärrys tunnustuksesta, vaikka meillä on joitakin näkemyseroja.

Danielle Miettinen

Aleksander Prilutskijn venäjänkieliset vastaukset on suomentanut Merja Kramsu

Missiona vapaus ja veljeys

Pariisin protestanttisen tiedekunnan dogmatiikan professori Nicola Stricker pitää lähetystä uskottavana, kun se ottaa vakavasti Jumalan kärsimyksen naailmassa.

Olen saksalainen mutta asunut Ranskassa viimeiset kymmenen vuotta. Kasvoin evankelisissa kirkkoissa Westfalenissa ja Badenissa. Isäni on luterilainen ja äitini reformoitu. Olen opiskellut teologiaa Heidelbergissä, Zürichissä ja Pariisissa.

Vuonna 2002 väittelin tohtoriksi Heidelbergissä systemaattisesta teologiasta. Väitöskirjani aihe oli **Pierre Baylen** naamioitu teologia. Olen toiminut dogmatiikan professorina Pariisin protestanttisessa tiedekunnassa vuodesta 2006.

Tämän vuoden alussa liityin jäseneksi Ranskan yhdistyneeseen protestanttiseen kirkkoon. Se syntyi tämän vuoden alussa Ranskan evankelis-luterilaisen kirkon ja Ranskan reformoidun kirkon yhdistyessä.

Kirkkoni tukee kahden muun yhdistyneen protestanttisen kirkon kanssa protestanttista lähetysyhdistystä. Se on vuonna 1822 perustetun Pariisin lähetysseuran työn jatkaja. Yhdistys lähettää vapaaehtoisia globaaliin etelään ja ottaa sieltä vastaan pastoreita ja nuoria osoituksena kansainvälisestä solidaarisuudesta.

Lähetysjärjestömme pitää tärkeänä kristillistä opetusta ja paikallisten kirkkojen vastuunkantajien koulutusta sekä lähetystyön sosiaalista ulottuvuutta. Taistelemme epäoikeudenmukaisuutta vastaan, toimimme rauhan puolesta, puolustamme jokaisen oikeutta terveyteen ja koulutukseen ja kannamme vastuuta ympäristöstä.

Reformoidun ja luterilaisen kirkon yhdistyminen on tuonut eteemme kysymyksen, miten voimme julistaa evankeliumia samalla äänellä. Meidän täytyy ensin sopia siitä, mitkä ovat evankelioimisen muodot ja minkä aseman annamme sosiaaliselle työlle.

Luterilaisesta taustasta tulevat kysyvät, millaisen roolin saa luterilainen Sisälähetys, joka on tukenut luterilaisen opin levittämistä.

Meillä on Pariisissa luterilais-reformoitu koulutusprojekti nimeltä Saint Paul, jonka tarkoituksena on rakentaa uudenlainen kirkko vanhalle

perustalle. Tavoitteena on varustaa kirkon jäseniä yhdessä palvelemaan ja todistamaan evankeliumista paikallisessa ympäristössä.

Painotamme median ja uuden teknologian mahdollisuuksia. Evankelioiminen tapahtuu sosiaalisen median kautta (Twitter, Facebook, protestanttinen blogi). Seurakuntalaiset saavat raamattukoulutusta ja teologista opetusta sekä ohjausta esimerkiksi seurakuntaa esittelevän videon julkaisemiseksi Youtubessa.

Yksi tärkeimmistä lähetyshaasteistamme on näkyvyys. Protestantit ovat Ranskassa vähemmistö ja täällä kirkot ja valtio pidetään hyvin tiukasti erillään. Tämän vuoksi on välttämätöntä etsiä näkyvyyttä yhteistyössä muiden protestanttisten kirkkojen kanssa.

”
Minulle kirkko on
vapauden paikka,
johon Jumala kutsuu
ihmisen sulkematta
häntä minkäänlaisiin
rajoihin.

Tällainen yhteistyön muoto on muun muassa Ranskan protestanttisen federaation Mosaikiprojekti. Se edistää pohjoisen ja etelän kristittyjen kohtaamista ja yhteistyötä. Protestanttisella medialla on myös yhteinen internetsivusto.

Heidelbergissä opiskellessani kävin **Theo Sundermeierin** luennoilla. Hän yhdistää lähetysvapauteen. Hänen mukaansa lähetystyön tekeminen tarkoittaa kutsua vapauteen, jotta voimme elää yhdessä toisiamme ja toistemme erilaisuutta kunnioittaen. Tämä ajatus miellyttää minua.

Arvostan Sundermeierin ajatuksia, koska ne vastustavat kaikkea fundamentalismia ja syrjintää.

Minulle kirkko on vapauden paikka, johon Jumala kutsuu meitä sulkematta meitä minkäänlaisiin rajoihin. Jeesus toi meille vapauden ja pelastuksen. Hän ei tullut asettamaan meille uusia rajoja. Toivo tulevasta Valtakunnasta tarjoaa näköalan sekä yksilölle että politiikalle ja historialle.

Totean **Jürgen Moltmannin** tavoin, että kutsutus ja lähettäminen (missio) ovat seurausta tulevasta valtakunnasta, joka on luvattu Kristuksen ylösnousemuksessa. Kun sanotaan, että kirkko on lähetys, se tarkoittaa ennen kaikkea, että kirkko on pikemminkin tapahtuma ja tie kuin instituutio. Moltmannin mukaan kirkko ottaa osaa Kristuksen messiaaniseen ja Hengen luovaan tehtävään. Siksi ei voida sanoa, mitä kirkko kaikissa olosuhteissa on tai mitä se merkitsee. Mutta se voidaan sanoa, että kirkko toteutuu.

Moltmann seuraa **Dietrich Bonhoefferia**, joka korostaa, että meitä auttamaan saapuva Kristus on voimaton ja kärsivä. Moltmann on arvostellut paljon sellaisia Kristus-kuvia, jotka korostavat Kristuksen voimaa ja kunniaa, mutta eivät osoita, miten Jeesus on sorrettujen veli. Pidän näiden kahden saksalaisen teologin näkemyksiä oikeina: kirkko ei ota vakavasti lähetystään, jos se ei ota vakavasti Jumalan kärsimystä maailmassa.

Nicola Strickerin arkisto

Nicola Stricker kuuluu Ranskan yhdistyneessä protestanttiseen kirkkoon, jossa evankelioiminen tapahtuu sosiaalisen median kautta.

Vähemmistökirkolleni on tärkeää, että osallistumme kansainvälisiin kohtaamiin. Näin taistelemme sisäänpäin kääntymistä vastaan. Vaarana on, ettemme näe muuta kuin omat huolestamme, emme ajattele muuta kuin sitä miten itse selviämme.

Toivon, että Ranskan yhdistynyt protestanttinen kirkko jatkaa jäsenenä sekä Luterilaisessa maailmanliitossa että Maailman reformoitujen kirkkojen yhteistyöelimessä. Se tarvitsee tukea – sekä rukouksia että yhteisiä hankkeita esimerkiksi kasteopetuksen, diakonian ja kulttuurin alueilla.

Kirkon tulee aina tutkia itseään. Kirkko on *semper reformanda*. Olen samaa mieltä **Dietz Langen** kanssa siitä, että ei ole olemassa normatiivista kirkon mallia. Kirkon tulee välttää sekä eristäytymistä että maailmaan mukautumista. Sen tulee julistaa uutta suhdetta Jumalaan Kristuksessa tavalla, joka kohtaa ne pelot ja kysymykset, jotka sekulaari maailma tuo esiin.

Lähetys tarkoittaa toisen mukaan ottamista syrjinnän sijaan, ehdottamista käskemisen sijaan, toisen kunnioittamista sellaisena kuin tämä on.

Kutsuminen ei tarkoita toimettomana pysymistä. Lähetys on käytännön teologiaa. Haasteena on kohdata maailma käyttäen kaikkia tämän digitaalisen vuosisadan keinoja. Vain siten voimme toteuttaa tehtävän, joka meille on annettu: ”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni.”

Risto Jukko

Toiveena

Hongkongin luterilaisen seminaarin rehtori, teologian tohtori Simon Chow toivoo sekä opettaja- että opiskelijavaihtoa suomalaisten teologian laitosten kanssa.

Olen Hongkongin luterilaisen teologisen seminaarin rehtori ja itsekin saman oppilaitoksen kasvatti. Tohtoriopintoni suoritin Uppsalassa. Väittelin tohtoriksi vuonna 1996 Uuden testamentin eksegetiikasta.

Hongkongin luterilaisella seminaarilla on monta yhteistyökirkkoa, jotka lähettävät meille opiskelijoita. Meillä on yli 20 opiskelijaa Kaakkois-Aasiasta ja 10 Kiinasta. Kaakkois-Aasiaan kuuluvat muun muassa Myanmar, Kambodža, Laos, Thaimaa, Vietnam, Filippiinit ja Indonesia.

Koska meillä on opiskelijoita hyvin monista maista, lähetystyön kysymykset ovat esillä seminaarin jokapäiväisessä elämässä. Tiedekuntamme on hyvin kansainvälinen, opettajiakin on noin kymmenestä maasta, muun muassa Suomesta. Suurin osa opettajista on kiinalaisia. Käytämme opetuskielinä kantonin kiinaa ja mandariinikiinaa sekä englantia.

Opetusohjelmaamme kuuluu missiologian peruskurssi. Tämän lisäksi meillä on maisteri- ja tohtoriohjelmat, joissa missiologia on keskeinen oppiaine.

Lähetystyö näkyy myös konkreettisesti opiskelijoiden elämässä. Kerran vuodessa järjestämme Lähetystyön päivän. Kutsumme puhujaksi missiologian asiantuntijan, joka pitää aamupäivällä esitelmän koko seminaarin väelle. Iltapäivällä koko yliopisto on mukana katuevankelioinnissa tai tutustumassa järjestöihin, jotka tekevät kaupunkilähetystyötä.

Järjestämme kerran vuodessa myös tutustumismatkan nimeltä *Cultural and Mission Exploration*. Kymmenkunta opiskelijaa lähtee yhden tai kahden opettajan kanssa Kiinaan tai muuhun Kaakkois-Aasian maahan. He vierailevat muutaman viikon ajan yhteistyökirkkoissa ja seuraavat niiden kesäohjelmaa ja tavoittavaa työtä. Tarkoituksensem-

opiskelijavaihto

Niele Borchardt

Theologian tohtori Simon Chow johtaa Hongkongin luterilaista teologista seminaaria, jonne saapuu opiskelijoita lähes kaikista Kaakkois-Aasian maista.

me on auttaa opiskelijoita saamaan laajempi kuva lähetystyöstä eri kulttuureissa.

Tämän hetken lähetystyössä suurin haasteemme on islamin tuntemus. Viime vuosina Hongkongista on lähetetty monta nuorta lähetystyöntekijää muslimimaihin, mutta he eivät ole saaneet hyvää koulutusta islamista uskontona ja islamilaisesta kulttuurista.

Olemme odottaneet opettajaa, joka tuntee tämän alueen. Kiitos Jumalalle, tulevana lukuvuonna saamme opettajan, jolla on Indonesiasta tohtorintutkinto tästä aiheesta.

Kiinalaisessa kirkossa ei ole kuuluisia missiologeja. Minulle ja kirkolle kaikkein vaikuttavimpia henkilöitä ovat olleet aidot lähetystyöntekijät, joita olemme saaneet ottaa vastaan monista maista, esimerkiksi Suomesta.

Myös meidän oman kirkkomme papit ja evankelistat ovat olleet meille esimerkkeinä siitä, kuinka voimme toimia Jumalan lähetyksessä.

Seminaarilla on takanaan pitkä yhteistyö Lähetysseuran kanssa. Se on tukenut uskollisesti toimintaamme. Viime vuosina rahoitus on laskenut maailmanlaajan talouslaman takia, mutta Lähetysseura lähettää meille edelleen opettajia.

He ovat olleet tarpeellisia ja heitä on arvostettu kovasti. Tällä hetkellä meillä on yksi Lähetysseuran lähettämä opettaja.

Jotta työstämme hyötyisivät sekä seminaari että Suomen kirkko, meidän pitää tutkia opiskelijavaihdon mahdollisuutta. Joitakin vuosia sitten meillä oli opiskelijoita DIAKista.

Eurooppalaiset lähetystyöntekijät perustivat seminaarin 100 vuotta sitten. Vaikka seminaarin johto on ollut paikallisten käsissä useamman vuosikymmenen ajan, sadan vuoden aikana syntyneet yhteydet jatkuvat. Seminaarilla on yhteistyötä suomalaisten lisäksi myös Norjan, Ruotsin, Tanskan, Saksan ja Hollannin lähetysjärjestöjen kanssa.

Lähetämme myös opiskelijoita näihin maihin viimeistelemään tohtoriopintojaan ja lisäksi meillä on sekä opettaja- että opiskelijavaihtoa.

Tällä hetkellä työskentelemme Erlangenin yliopiston kanssa Saksassa, Protestanttisen teologisen yliopiston kanssa Hollannissa, Luterilaisen teologisen koulun sekä diakoniakorkeakoulujen kanssa Oslissa.

Paula Laajalahti

Alkuperäinen näky, paikallinen sovellus

Senegalin pienen kirkon presidentti Abdou Thiam etsii länsiafrikkalaista tapaa olla luterilainen.

Abdou Thiam pitää puhetta Dakarin teologisesta seminaarista valmistuneille kesäkuussa. Vieressä kuuntelee tutkinnon suorittanut evankelista Ibou Diouf.

Olen toiminut neljä vuotta Senegalin luterilaisen kirkon presidenttinä. Teologian opintoni olen suorittanut Kamerunissa ja Länsi-Afrikan protestanttisessa yliopistossa Beninissä.

Teologiseen ajatteluuni ovat vaikuttaneet **Martti Luther**, **Dietrich Bonhoeffer** ja kamerunilainen teologi **Adamou Robert**. Luther toi selkeästi esille, että pelastus on vain Jeesuksessa Kristuksessa. Bonhoeffer osoitti uskon arvokkuuden vaikeuksien keskellä ja Robert muistuttaa, että myös köyhällä ihmisellä on täysi ihmisarvo.

Senegalin pieni 4000 jäsenen luterilainen kirkko on kaikkein lähimpänä sereerien etnistä ryhmää. Lähes kaikki kirkon jäsenet ovat sereereitä. Teemme mahdollisuuksien mukaan lähetystyötä koko maassa. Kerromme evankeliumia omaan ympäristöömme sopivalla tavalla. Diakoniatyössä voimme kuunnella ihmisen tarpeita ja samalla kertoa Kristuksesta.

Haasteenamme on juurruttaa luterilainen usko maahamme niin, että se perustuu kirkon alkuperäiseen näkyyn mutta on samalla maamme kulttuuriin ja historialliseen tilanteeseen sopiva.

Pyrimme olemaan avoimia uskontojen väliselle dialogille. Meidän tulee olla tietoisia siitä, mikälaista kirkkoa senegalilaiset haluavat rakentaa. Toinen haasteemme on kehittää hankkeita, joilla saamme tuloja kirkon toimintaan.

Teemme yhteistyötä Suomen Lähetyseuran kanssa. Siitä lähtien kun kirkkohallituksemme on vastannut yhteistyöstä, toiminta on ollut avointa ja suoraa. Yhteistyön henki on kehittynyt viime vuosien aikana.

Toivomme yhteistyötä sellaisten Euroopan ja Afrikan luterilaisten kirkkojen kanssa, jotka eivät aiheuta vaaraa meidän nuorelle kirkollemme. Emme halua yhteistyöhön sellaisten kirkkojen kanssa, jotka hyväksyvät homoseksuaalisuuden, vaan sellaisia, jotka voivat tuoda myönteistä kehitystä senegalilaisten sosiaaliseen ja taloudelliseen tilanteeseen.

Tämän ajan lähetystyön pitää olla avointa ja ottaa huomioon yhteiskunnallinen kehitys. Kaikessa täytyy kuitenkin pitää kiinni kristillisen uskon perusasiasta.

Danielle Miettinen

Kaiken keskellä Kristus

“Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?” (Mk. 15:34; Mt. 27:46). Ristillä Jeesus lainasi näitä Psalmin 22 sanoja aramean kielellä. Millä tavalla ensimmäiset kristityt ymmärsivät psalmin sisällön?

Psalmin rukoilija kokee tulleen Jumalan hylkäämäksi. Häntä ympäröi joukko vihollisia, jotka ilkkuvat häntä: “Hän on turvannut Herraan, auttakoon Herra häntä. Herra on häneen mieltynyt, pelastakoon siis hänet!” Kärsijä on epätoivoinen ja pyytää Jumalalta apua.

Sitten kuvakulma muuttuu. Kärsijä onkin seurakunnan kokouksessa ja pyytää läsnäolijoita ylistämään Jumalaa: “Ylistäkää Jumalaa, te Herran palvelijat! ... Ei hän halveksinut heikkoa eikä karttanut kurjaa, ei kääntänyt pois kasvojaan vaan kuuli, kun huusin. Sinua minä ylistän seurakunnan keskellä...”

Tämä ei vielä riitä! Kärsijä kutsuu maailman kansat iloitsemaan hänelle annetusta pelastuksesta: “Muistakoot maan kansat tämän teon ja kääntykööt hänen puoleensa. Kumartakoot häntä myös vieraat heimot, sillä Herran on kuninkuus! Hänen valtansa alla ovat kaikki kansat.”

Lähetystyön keskeinen sanoma avautuu Vanhan testamentin ennustusten valossa.

Kristityt näkivät psalmin kärsijässä Jeesuksen, jonka Herra pelasti kuoleman ahdistuksesta. Taivaaseen korotettu Kristus lupasi olla omiensa kanssa kaikki päivät aina maailman loppuun asti (Mt. 28:18-20).

Psalmi 22 vastaa siihen, kuinka Jeesuksen läsnäolo voi toteutua seurakunnan keskellä. Hän valmista juhla-aterian omilleen. Ateria on kiitosateria Jumalalle, joka on pelastanut Jeesuksen kuolemasta ja hänen kauttaan lupaa pelastaa myös meidät.

Psalmissa koko maailmaa pyydetään osallistumaan juhla-aterialle: ”Maan mahtavat syövät

Antti Laato

ja kumartuvat, hänen eteensä polvistuvat kaikki, jotka maan tomuun vaipuvat eivätkä voi elossa pysyä. Mutta heidän jälkeensä tulevat saavat palvelella Herraa. He kertovat hänestä lapsilleen, ja vastedes syntyvälle kansalle he julistavat Herran hyvyttä, sillä hän on tämän tehnyt.”

Uudessa testamentissa lainataan myös muita Vanhan testamentin tekstejä, kun puhutaan Jeesuksen kärsimyshistoriasta. Kun hän ratsasti aasilla Jerusalemiin kärsimään ja kuolemaan, toteutui Sakarjan kirjan profetia rauhan sanoman julistamisesta kaikille kansoille (Sak. 9:9-10).

Jesaja 53 puhuu kärsivästä palvelijasta, joka on haavoitettu ”meidän syntiemme edestä.” Tämän sanoman tulee saavuttaa maailman kuninkaat ja kaikki kansat.

Kristillisen kirkon itseymmärrykseen on aina kuulunut se, että lähetystyön keskeinen sanoma on ristiinnaulittu Jeesus Kristus ja tämä sanoma avautuu Vanhan testamentin ennustusten valossa.

Paavali ilmaisee saman asian näin (1. Kor. 2:2): ”En halunnut tietää teidän luonanne mistään muusta kuin Jeesuksesta Kristuksesta, en muusta kuin ristiinnaulitusta Kristuksesta.”

Antti Laato

Vanhan testamentin eksegetiikan ja judaistiikan professori Åbo Akademiassa.

400 vuotta luterilaisuutta Inkerissä

Vuosisatojen mittainen uskon tie. Inkerin kirkko: 400 vuotta historiaa, 40 vuotta vailla kirkkoja, 4 jälleenrakennuksen merkkipaalua. Toim. Tanja Paas. Julkaisija Inkerin kirkko 2012. 298 sivua.

Inkerin kirkko juhli 400-vuotista matkaansa vuonna 2011. Osana juhlovuoden viettoja julkaistiin juhla kirja, joka antaa kiinnostavan kokonaiskuvan kirkon vaiheista. Teos koostuu Inkerin kirkkoa eri tavoin rakentaneiden henkilöiden kirjoituksista ja haastatteluista. Tämän vuoksi kirjan sisältö painottuu niihin vuosikymmeniin, joista muistoja on vielä jäljellä.

Kyse ei ole akateemisesta historioteoksesta. Pikemminkin kirja kertoo elävällä tavalla ihmisistä, uskosta ja kirkosta. Eri-tyisen vaikuttavia ovat kuvaukset kirkon ja yksittäisten kristittyjen elämästä kommunistivallan vainojen keskellä. Vaikka kirjan varsinaisena tavoitteena on nimensä mukaisesti kuvata Inkerin kirkon historiaa, monissa kirjoituksissa suunnataan katsetta myös tule-

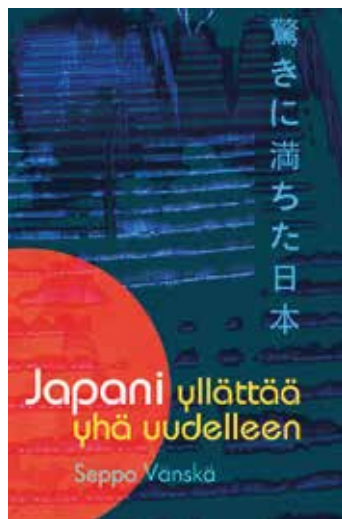
vaan: millainen Inkerin kirkko tulee olemaan seuraavina vuosikymmeninä ja millaisia haasteita sillä on voitettavana.

Kirjassa on runsaasti vaikuttavia valokuvia Inkerin kirkon historian eri vaiheista. Tämä elävöittää tekstiä erinomaisesti ja vie lukijan mukaansatempaavalle aikamatkalle.

Suomalaisen lukijakunnan kannalta pulmaksi muodostuu se, että suurin osa joutuu vain ihailemaan valokuvia, sillä kirja on luonnollisesti julkaistu Inkerin kirkon virallisella kielellä, venäjäksi.

Kimmo Kääriäinen

Kirkkoneuvos,
kirkon ulkoasiain osaston johtaja

Lähetystyössä Japanissa

Seppo Vänskä: Japani yllättää yhä uudelleen. Kaksikymmentä vuotta lähetin kyydissä. Uusi Tie 2013. 215 sivua ja kuvaliite.

Kansanlähetyksen pitkäaikainen lähetystyöntekijä **Seppo Vänskä** on kirjoittanut mukaansatem-

paavan kirjan Kansanlähetyksen Japanin lähetystyöstä.

Kertomukset lähetystyöntekijän ja hänen perheensä arjesta ja juhlasta ovat mielenkiintoisia. Mukaan mahtuu paljon haasteita ja vaikeitakin päätöksiä, esimerkiksi Japanin suomalaisen koulun Jasukon rakennushanke 1980-luvulla.

Kotimaasta katsottuna lähettilästen koulutus saattaa tuntua lähetystehtävän kannalta toisarvoiselta, mutta lähettilästen lasten tulevaisuuden näkökulmasta asia on ensiarvoisen tärkeä.

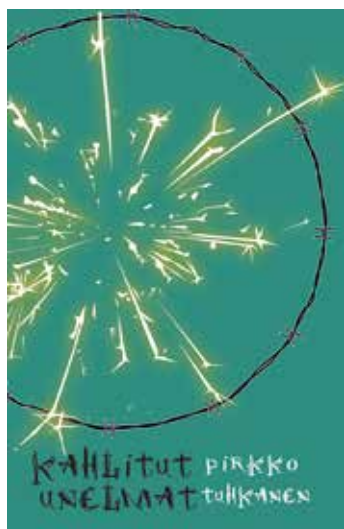
Kirja alkaa vuodesta 1974, jolloin kirjoittaja lähti puolisonsa ja kahden lapsen kanssa kohti tuntematonta Kaukoitää. Jasukon rakentaminen on ensimmäisen työkauden keskiössä. Vänskä tekevät samalla pioneerihenkistä lähetystyötä vuoteen 1989 asti.

Vuosina 2003–2010 keskiössä ovat Ananin seurakunnan haasteet. Kirjan lopussa on yhteen-veto Kansanlähetyksen Japanin työn toimijoista ja yhteyksistä.

Lähettilästen hyvät yhteydet Suomen ja Japanin poliittiseen hallintoon sekä Suomen kirkon ja valtion ylimpään johtoon yllättävät positiivisesti.

Vänskä kuvaa ymmärrettävästi Suomen ja Japanin kulttuurieroja sekä japanilaisen kristillisyyden monia kasvoja. Buddhalaisen maan väestöstä on kristittyjä alle yksi prosentti.

Kari Eskelinen

Kahden maailman välillä

Pirkko Tuhkanen: Kahlitut unelmat. Suomen Lähetysseura 2013. 123 sivua.

Kristityt ovat Lähi-idässä vähemmistö, niin myös palestiinalaisalueilla Länsirannalla, Gazassa ja Itä-Jerusalemossa. Lähetysseuran lähetystyöntekijä **Pirkko Tuhkanen** on haastatellut kirjaansa varten yhtätoista aikuista nuorta Länsirannalla.

Suurin osa heistä on ollut Suomen Lähetysseuran kummioppilaita. Elämäntarinat antavat kristityistä palestiinalaisnuorista monipuolisemman ja inhimillisemmän kuvan kuin media. Yhteisenä tavoitteena kaikilla näyttää olevan hyvä ammatti, työ ja onnellinen perhe. Poliittisesta epävakauksesta huolimatta he eivät halua antaa periksi tai masentua.

Kirja kertoo myös rauhan-tahdosta ja käytännön ponnisteluista, esimerkkinä tästä työstä esitellään kristillinen Musalaha-järjestö.

Kaksikymmentä vuotta Israelissa ja palestiinalaisalueilla

työskennelleellä Pirkko Tuhkasella on viisautta, jolle olisi käyttöä korkean tason rauhan-neuvotteluissakin. Tuhkanen on elänyt kirjaimellisesti kahden maailman ja kahden tulen välissä. Hänellä on ystäviä molemmilla puolilla. Väkivallan uhka on joka päivä läsnä. Hurjimpina hetkinä hän on juossut pakoon israelilaisotilaiden konetuliaseita ja pelännyt palestiinalaisia itsemurhapommittajia.

Minä-muodossa kirjoitettu kirja on rehellisen subjektiivinen. Tuhkanen ei iloitse Israelin alueen laajentumisesta eikä pidä kehitystä Raamatun lupausten täyttymisenä. Hän on nähnyt palestiinalaisalueilla liikaa Raamatun vastaista epäoikeudenmukaisuutta.

Vuokko Vänskä

Lähetystyön kokovartalokuva

Matti Korpiaho, Timo Vasko (toim.): Kristuksen lähettäminen maailmassa. Suomen lähetysneuvosto 1919-2011. Suomen lähetysneuvosto 2012. 262 sivua.

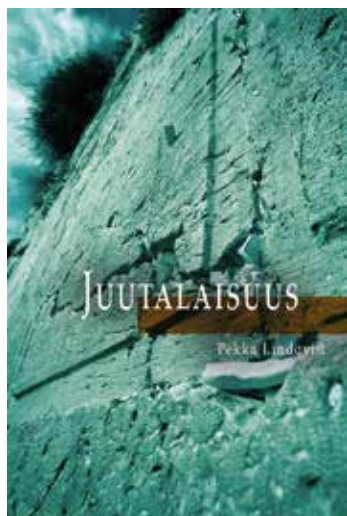
Kasvanut maailmanlaaja lähetystyö edellyttää toimijoiltaan yhteyttä ja yhteydenpitoa. Yhteistyön tarve tiedostettiin entistä voimakkaammin viime vuosisadan alussa. Edinburghin lähetyskonferenssi vuonna 1910 loi pohjaa lukuisten kansallisten ja alueellisten lähetysneuvostojen perustamiselle.

TM Matti Korpiaho tarkastelee kirjassaan suomalaisen lähetystyön historian vaihteita yhteispyrkimyksen näkökulmasta. Mielenkiintoisen ja varsin seikkaperäisen kronologisen tutkimuksen kohteena on Suomen lähetysneuvosto (SLN) ja sen toiminta vuosina 1919–2011.

Kirjan alussa Korpiaho keskittyy kuvaamaan syitä ja tarvetta kehittää lähetystyön toimijoiden keskinäistä yhteyttä laajapohjaisissa tapaamisissa 1900-luvun alussa. Suomen lähetysneuvostosta kehittyi vuosi-en myötä tärkeä informaatiokanava ja tiedonvaihdon foorumi. Kirjan loppuosassa käsitellään SLN:n toiminnan monipuolisuutta sekä kansainvälisten ja ekumeenisten yhteyksien vahvistumista vuosisadan jälkimmäisellä puoliskolla.

Julkaisu on ensimmäinen kattava tutkimus Suomen Lähetysneuvoston historiasta ja tarjoaa merkittävää uutta tietoa maamme lähetystyön kokonaiskuvasta. Samalla teos on muistutus siitä, miten kristilliset lähetysjärjestöt toteuttavat yhdessä Jumalan antamaa lähetyskäskeä julistaa Kristuksen evankeliumia kaikkialla maailmassa.

Johanna Sökö

Monikasvoinen juutalaisuus

Pekka Lindqvist: Tätä on kristinusko: Juutalaisuus. Perussanoma 2010. 190 sivua.

Åbo Akademin judaistiikan opettaja, tohtori **Pekka Lindqvist** vie lukijansa Jeesuksen jälkeisen ajan juutalaisuuteen, sen eri ryhmien väliin suhteisiin ja näistä kertovien lähteiden äärelle.

Juutalaisuuden monista ryhmistä tunnetuimpia ovat saddukeukset ja fariseukset. Jeesuksen ja näiden ryhmien välillä oli kiistaa, vaikka Lindqvist haluaa korostaa Jeesuksen ja fariseusten välisiä yhtäläisyyksiä sekä tilanteita, joissa fariseukset osoittivat ymmärrystä Jeesuksen seuraajille.

Esille nostetaan myös esseelaiset, joita lähellä toimi Johannes Kastaja. Selooteista kerrotaan, että he olivat opillisesti samantaisia kuin fariseukset, mutta rakkastivat vapautta ja tunnustivat vain Jumalan kuninkaakseen. Historioitsija Josefus ihmetteli heidän päättäväisyyttään.

Jerusalemien temppelin hävittäminen oli juutalaisille isku,

joka tuntuu vieläkin. Jeesuksen ajan temppeli oli Herodeksen rakennuttama. Se vihittiin käyttöön noin vuonna 10 eKr., mutta rakentaminen jatkui vielä Jeesuksen aikana. Kerrotaan, että rakennuksilla työskenteli 18 000 työntekijää.

Sinne, missä ei ollut temppeliä, rakennettiin synagogia. Näin tehtiin myös pakkosiirtolaisuudessa ja diasporassa. Synagogia oli Palestiinassakin jo Jeesuksen aikana (Luuk. 4). Synagoga oli koko yhteisön sydän.

Kirjan lopussa on pieni vieras-peräisten käsitteiden sanakirja.

Juhani Koivisto

Jerusalemien temppelin virtuaalipanoraama osoitteessa www.archpark.org.il

Globaalin kouluttajan juhlakirja

Opin poluilla. Juhlakirja Miikka Ruokasen täyttäessä 60 vuotta. Toim. Tiina Ahonen, Mika Vähäkangas ja Jyri Komulainen. Suomalainen Teologinen Kirjallisuusseura 2013. 293 sivua.

Helsingin yliopiston teologisen tiedekunnan dogmatiikan professori **Miikka Ruokanen** täytti keväällä 60 vuotta. Hänelle omistettu juhlakirja *Opin poluilla* heijastelee monipuolisesti Ruokasen elämäнкаarta, kiinnostuksen aiheita ja työuraa. Kirjoittajat ovat Miikka Ruokasen kollegoita ja entisiä oppilaita.

Suomessa Ruokanen tunnetaan laajasta suomenkielisestä teologisesta tuotannosta ja osallistumisesta kirkolliseen elämään ja keskusteluun.

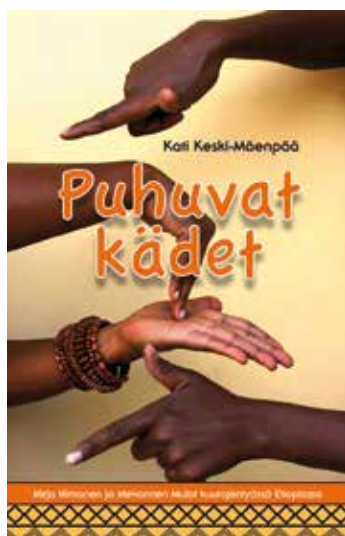
Kansainvälisesti hän on osallistunut muun muassa keskusteluun uskontoteologiasta sekä toiminut aktiivisesti kansainvälisen missiologisen tutkimuksen seurassa (IAMS). Lisäksi Ruokasella on ollut viimeisten vuosien aikana merkittävä rooli Kiinan teologikoulutuksessa.

Ruokasen taustat Peräpohjolassa sekä kiintymys kotiseutuun luovat kaikupohjan pohjoisen kristillisyyttä luotaaviin artikkeleihin osiossa Selkosten kulkijoita.

Messu ja missio -osio liittyy hänen osallistumiseensa jumalanpalveluselämän uudistamiseen ja uskontojen väliseen keskusteluun. Teksti ja tulkinta sekä Totuus ja tunnustus -osiot kiertyvät lähelle Ruokasen teologian ydintä. Kirjan päättävä osio Globaali kristinusko kuvastaa hänen rajat ylittävää näkyä kristinuskosta.

Pekka Rautio

Kirjoittaja on Helsingin teologisen tiedekunnan tiedottaja. Lue lisää: www.teologia.fi

Kuurojen parissa Etiopiassa

Kati Keski-Mäenpää: *Puhuvat kädet*. Mirja Himanen ja Mekonnen Mulat kuurojentyössä Etiopiassa. Suomen Lähetysseura 2012. 155 sivua.

Puhuvat kädet on kaunis arkinen kertomus kahdesta ihmisestä uusien kulttuurien keskellä. Tarina seuraa **Mirja Himasen** ja **Mekonnen Mulatin** elämää syntymästä tähän päivään. Kirja on sekä kaksoiselämäkerta että kuvaus lähetystyön arjesta.

Kirjan keskiössä on kuurojen kulttuuri, jonka kuvaus olisi jo yksinään hyvä syy tämän kirjan kirjoittamiseen. Himasen ja Mulatin hyppyä uusiin kulttuureihin kuvaa se, että he voivat kommunikoida keskenään sujuvasti suomeksi, englanniksi, Etiopian viittomakielellä sekä amharaksi. Kielten osaaminen, taito opettaa ja kyky nähdä eri kulttuureista tulevien tarpeet ovat välineitä, joilla pariskunta tekee työtään Etiopian kuurojen hyväksi.

Kirjoittaja **Kati Keski-Mäenpää** on työskennellyt itsekin Etiopiassa. Kirja tuo kiinnostavan henkilökohtaisen näkökulman Etiopian viime vuosikymmenten historiaan. Maan vaihteita seurataan 1960-luvulta kommunismista vallankumouksen ja sotien kautta nykypäivään.

Koko elämänsä Suomessa asuneesta lukijasta tuntuu eksootiselta, että Himanen ja Mulat tarvitsivat avioliiton solmimista varten luvan Etiopian lähetystyöntekijäkollegoilta, koulun rehtorilta, Hosainan hiippakunnan presidentiltä sekä Suomen Lähetysseuran johtajalta.

Yhteisen työn ehtona oli myös se, että Mulat kävi lähetyskurssin Suomessa. Kirjaa lukiessa tulee olo, että vaivannäkö ja sitkeys ovat kannattaneet.

Juhana Sihvo

Avoin historiikki helluntailähetyksestä

Samuel Ruohomäki: *Ristin lippua korottamassa ja rauhan evankeliumia julistamassa.*

Suomen helluntaiseurakuntien lähetystyö 1912-2012. Aikamedia 2012. 314 sivua.

Historianopettaja **Samuel Ruohomäki** on kirjoittanut avoimen teoksen Suomen helluntailiikkeen 100 vuoden lähetystyöstä. Historiikki perustuu pääasiassa helluntaiherätyksen piirissä julkaistuihin lähetyslehtiin ja -kirjallisuuteen.

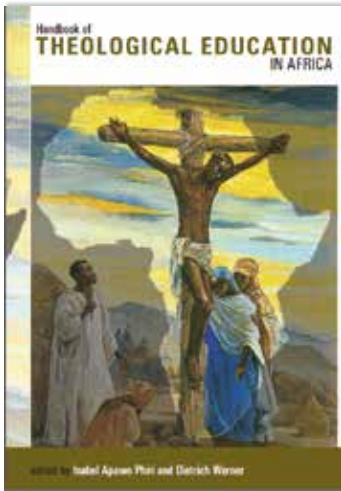
Suomen helluntailiikkeen ensimmäinen virallinen lähetysseuranaaja oli raumalainen merimies **Emil Danielsson**, joka lähetettiin Itä-Afrikkaan vuonna 1912. Vuonna 1927 perustettiin Suomen Vapaa Ulkolähetys koordinoimaan seurakuntien lähetystyötä. Järjestön työn jatkaja on Fida International.

Helppolukuinen kirja antaa hyvän kuvan kristinuskon leviämisestä Suomen rajojen ulkopuolelle helluntailiikkeen kautta. Se tuo avoimesti esiin seurakuntalähtöisen lähetystyön ongelmat, lähetystyöntekijöiden perhetragediat, rasismien, kuolemantapaukset, mutta myös työn ilot ja onnistumiset.

Helluntailiike on sopeutunut sosiaalisen työn merkityksen kasvuun, tehtävien monipuolistumiseen ja toisaalta lähetystyön erikoistumiseen. Suhdetta luterilaisten tai muiden tunnustuskuntien tekemään lähetystyöhön kirjassa ei juurikaan avata.

Luterilaiset voisivat ottaa mallia helluntaiherätyksen innosta tehdä lähetystyötä. Fida Internationalin lähettämiä lähetystyöntekijöitä on tällä hetkellä noin 260, luterilaisten luku on 315. Suosittelen kirjaa lähetysjärjestöjen ja seurakuntien työntekijöille.

Risto Jukko

Afriikka kouluttaa

Handbook of Theological Education in Africa. Toim. Isabel Apawo Phiri ja Dietrich Werner. Regnum Books 2013. 1110 sivua.

Afrikan teologinen koulutus esitellään nyt ensimmäistä kertaa kootusti ja kattavasti. Järkälemäisessä teoksessa on 113 artikkelia. Historiallinen hanke toteutettiin Kirkkojen maailmanneuvoston (KMN) myötävaikutuksella.

KMN julkaisi vuonna 2010 laajan teologista koulutusta käsittelevän teoksen *Handbook of Theological Education in World Christianity*, jolle Afrikan tilanetta tarkasteleva teos on jatkoa. Sarjaan kuuluu myös Aasiaa käsittelevä käsikirja.

Teokset osoittavat, että Kristuksen maailmanlaajan kirkon tulevaisuus riippuu paljolti sen työntekijöiden ja jäsenistön koulutuksesta.

Afriikkaa käsittelevä teos painuu muun muassa teologisen koulutuksen historiaan, koulutuksen järjestämismuotoihin ja

koulutuksen alueellisiin eroihin, tunnustuskuntiin liittyviin kysymyksiin, raamatuntutkimukseen, lähetystyöhön, sukupuolen, oikeudenmukaisuuden ja ekologian kysymyksiin sekä pastoraaliseen teologiaan.

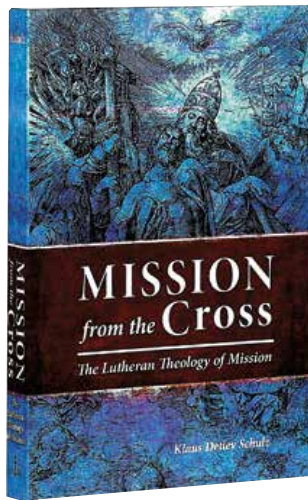
Mukana on valikoima innovatiivisia malleja ja tapausesimerkkejä teologisen koulutuksen kehittämistä varten sekä tietoa aihepiiriin liittyvistä verkostoista.

Käsikirja on hyvin käytökel-poinen jokaiselle, joka on tekemisissä kansainvälisen koulutusyhteistyön kanssa tai opiskelee Afrikkaan liittyviä asioita.

Timo Vasko

Helsingin yliopiston
missiologian dosentti

”Asian Handbook of Theological Education and Ecumenism” esitellään seuraavassa numerossa.

Ristin voimassa

Klaus Detlev Schulz: Mission from the Cross. The Lutheran Theology of Mission. Concordia Publishing House 2009. 339 sivua.

Suomessa etsittiin joitakin vuosia sitten luterilaista lähetysteologiaa, koska luterilaisen missiologian äänenpainot vaikuttivat kansainvälisessä keskustelussa vaimeilta ja profiilittomilta.

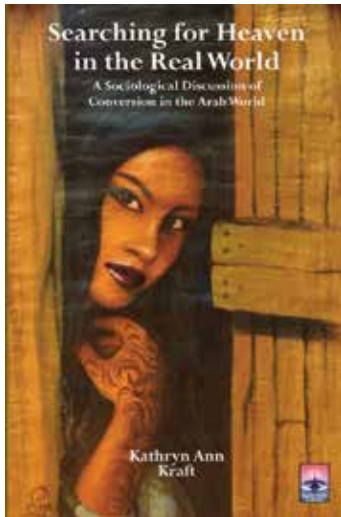
Klaus D. Schulzin teos vastaa tähän haasteeseen. Teoksesaan *Mission from the Cross* hän tarkastelee lähetysteologiaa juuri tästä tavoitteesta käsin. Kirjoittaja on toiminut missiologian professorina Fort Waynen Concordia Theological Seminaryssä. Lähetystyön kokemusta hänellä on Etelä-Afrikasta Zulumaasta.

Schulzin motiivina on liittää lähetys Jumalan lähetykseen ja kolminaisuuteen. Tähän liittyy pelastushistoria, joka liittää lähetyn kirkkoon ja historiaan. Schulz etsii vanhurskauttamisesta periaatetta, jossa kaikki liittyy yhteen kirkossa ja sen missiossa. Kirkas vanhurskauttamisoppi varjelee lähetyn pelastusopillista päämäärää ja identiteettiä Raamattuun ja tunnustukseen sitoutuen.

Amerikkalainen lähetysteologia eroaa eurooppalaisesta siinä, että se tulee usein lähelle kulttuuriantropologiaa, sosiologiaa ja tilastotieteitä. Schulz käsittelee teemaa klassisemmin. Hänen teoksensa on erityisen hyödyllinen nyt kun humanistinen virtaus haastaa missiologiaa ja pyrkii näkemään lähetyn yksipuolisesti vain ajallisena palvelutyönä.

Juhani Koivisto

Kansanlähetyksen aluekoordinaattori

Muslimista kristityksi

Kathryn Ann Kraft: Searching for Heaven in the Real World. A Sociological Discussion on Conversion in the Arab World. Regnum Books & The Oxford Center for Mission Studies 2012. 142 sivua.

Tunnetko lyhenteet MBB, BMB tai arabiankielisen sanan *mutanasrin*? Näillä tarkoitetaan muslimitaustaista kristittyä.

Käsitys ykseydestä (*tawhid*) muodostaa muslimiyhteisön koossapitävän ytimen, jolle yksilö on alisteinen. Ykseyden laajempi ilmentymä on monien muslimien maailmanlaajana kokema yhteys *umma*.

Kun muslimi jättää islaminuskon ja kääntyy esimerkiksi kristityksi, hän käy läpi syvällisen prosessin, jossa hän vapautuu *tawhidista* ja tulee osaksi uutta, kristillistä yhteisöä. Yksilön etninen identiteetti, suhde kulttuuriin ja uskontoon muuttuvat. Tämä tutkimus luotaa monipuolisesti tätä prosessia.

Islaminuskosta kristinuskoon kääntymisen sosiologisia ja teologisia vaikutuksia yksilön ja yhteisön elämään on tutkittu varsin vähän. Paljon uutta in-

formaatiota voi saada vain hyvästä haastattelututkimuksesta. Tämä on sellainen. Monissa arabimaissa vuodesta 2001 elänyt ja nykyisin Bristolin yliopiston tutkijana toimiva sosiologi PhD **Kathryn Kraft** haastatteli 33 islamista kristityksi kääntynyttä henkilöä. Näistä 18 on kotoisin Egyptistä ja 15 Libanonista. Heistä 16 on naisia ja 17 miehiä.

Arabimaista vain Libanonissa kääntyminen uskonnosta toiseen voi tapahtua laillisesti. Muissa arabimaissa islamin hylkäämistä pidetään laittomana eikä virallista uskonnonvapautta ole.

Timo Vasko

Kristittynä Suomessa -opintolinja maahanmuuttajille

Lukuvuoden mittainen linja sopii 1–2 vuotta Suomessa asuneelle, joka taitaa suomen kielen alkeet. Linjalla opiskellaan suomen kieltä ja Raamattua sekä tutustutaan suomalaiseen yhteiskuntaan ja työelämään. Opintoihin voi saada kotoutumis- tai opintotukea. Hae nyt!

Vastaava opettaja **Marja-Kaarina Marttila**, p. 09 5123 9129, marja-kaarina.marttila@sro.fi.

Suomen Raamattuopisto, Kauniainen, www.sro.fi/krisu.

Sata raamatunkäännöstä tuhannessa päivässä

Pioliaseurojen yhteisessä raamatunkäännösohjelmassa valmistuu sata uutta käännöshanketta tuhannessa päivässä. Käännöksillä voidaan tavoittaa 500 miljoonaa ihmistä.

Kun arvioidaan raamatunkäännöstyön etenemistä, päähuomio kiinnitetään usein niiden kielten määrään, joilla on ilmestynyt ainakin yksi Raamatun osa. Näitä kieliä on 2500.

Koko Raamattu on kuitenkin käännetty vain 500 kielelle. Ei myöskään riitä, että Raamattu on kerran käännetty kohdekielellä. Kieli uudistuu ja raamatunkäännös vanhenee. Kuinka moni suomalainen olisi tyytyväinen, jos ainoa käytettävissä oleva Raamatun teksti olisi **Mikael Agricolan** Uusi testamentti vuodelta 1548?

Pioliaseurojen yhteistä käännösohjelmaa ohjaa Yhtyneet Raamattuseurat, joka on kattavin raamatunkäännöstyötä tekevä, Raamatun käyttöä edistävä ja Raamattuja levittävä järjestö maailmassa.

Yhteiset toimintaperiaatteet

Yhtyneiden Raamattuseurojen käännösohjelmassa painopiste on hankkeissa, joissa käännetään koko Raamattu. Pienempien raamatunkäännöstyötä tekevien järjestöjen ohjelmissa käännetään yleensä vain Uusi testamentti.

Valtaosalla Yhtyneiden Raamattuseurojen ohjelman kielistä kohdekielen puhujia on yli 50 000.

Pioliaseurojen käännöshankkeissa pääosassa ovat kääntäjät, jotka ovat puhuneet kohdekieltä lapsesta asti. Lisäksi hankkeissa on mukana kielitieteellinen ja eksegeettinen jäsen.

Useimmiten käännöshankkeen käynnistämisen edellytyksenä on paikallisten kirkkojen pyyntö. Luonnollisesti on myös tilanteita, joissa paikallista kirkkoa ei vielä ole.

Suomen Pioliaseura on mukana 50 käännöshankkeessa. Lisäksi seura tukee alkuperäiskielten raamatunkääntäjien koulutusohjelmaa Etelä-Amerikassa.

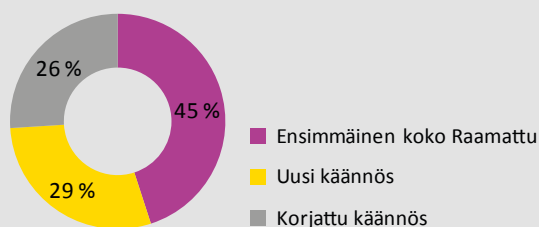
Vapaustaistelija **Nelson Mandela** on sanonut: ”Jos puhut ihmiselle kielellä, jota hän ymmärtää, viesti menee hänen päähänsä. Jos puhut hänelle hänen omalla kielellään, viesti menee hänen sydämeensä”.

Markku Kotila

Suomen Pioliaseuran pääsihteeri

100 uutta käännöstä

Sadasta raamatunkäännöksestä 45 on ensikäännöksiä ja 29 kokonaan uusia käännöksiä kielille, joiden raamatunkäännös on jo ehtinyt vanhentua. 26 on vanhan käännöksen päivityksiä.

Valmiit käännökset (1.1.2013)

Kielet yhteensä: noin 7000

Ei käännöstä: 4500

Vähintään yksi Raamatun kirja: 2544

Uusi testamentti: 1249

Koko Raamattu: 485

Kirkon Ulkomaanapu / Ville Asikainen

Yhteisvastuu 2014 keskittyy IHMISOIKEUKSIIN

Kirkon Ulkomaanavun ja Yhteisvastuun ensi vuoden kampanjan teemoiksi on valittu kotimaassa saattohoito ja Guatemalassa alkuperäiskansojen oikeudet. Kampanjan tavoitteena Guatemalassa on parantaa erityisesti mayanaisten ja -nuorten oikeuksien toteutumista.

Guatemalassa alkuperäiskansojen tilanne on vaikea. Valtaosa väestöstä on maya-intiaaneja, joita varakkaampi eurooppalaissyntyinen vähemmistö syrjii päivittäin.

Oikeus koulutukseen tai työhön jää usein toteutumatta maya-väestön kohdalla. Vuonna 1996 päättynyt sisällissota jätti perinnöksi pelon ilmapiiirin, jossa oikeuksia ei uskalleta vaatia.

Perinteisesti hyvin miehisessä kulttuurissa myös naisten asema on heikko. Monet naiset elävät koko elämänsä väkivaltaisessa parisuhteessa, taloudelli-

sesti miehestään riippuvaisina. Naisista lähes 40 prosenttia on lukutaidottomia, eikä tyttöjen koulutus edelleenkään ole vanhemmille itsestäänselvyys.

Guatemalassa Yhteisvastuukeräys perehdyttää mayoja ihmisoikeuksiin sekä tukee naisten ja nuorten osallistumista päätöksentekoon. Työllä pyritään rakentamaan demokraattista yhteiskuntaa, jossa tulevat sukupolvet osaavat välttää eriarvoisuuden johtavia käytäntöjä. Eriarvoisuuden puuttuminen vähentää myös turvattomuutta ja rikollisuutta.

Luottamusta tulevaan

21-vuotias **Mayda Aracely Cahuec Isem** kävi läpi samat haasteet kuin moni muu nuori maya-intiaaninainen. Lukioikäisenä hän opiskeli salaa, koska perheen isä ei nähnyt tyttärensä kouluttamista tarpeellisenä. Mayda taisteli ja eteni askel askeleelta kohti yliopistouraa. Ensimmäisenä päivänä yliopistolla vastaanotto oli kuitenkin karu.

”Opettaja alkoi pilkata minua muiden opiskelijoiden edessä. Olin ainoa, joka oli pukeutunut perinteiseen maya-asuun. Hän tivasi minulta, mitä ihmettä tein koululla – miten edes pääsin sinne. Se tuntui todella epärealistiselta”, hän muistelee kyynel silmissä.

Mayda päätti kuitenkin jatkaa opintojaan. Hän osallistuu kunnallispolitiikkaan ja haluaa saada naisten ja nuorten ääntä kuuluviin.

”Haluan nähdä uudenlaisen Guatemalan, ja uskon, että pystymme sellaisen luomaan”, hän kiteyttää.

Riikka Seppälä

Lähde mukaan!

Yhteisvastuukeräys alkaa 2. helmikuuta 2014. Seurakunnille on tarjolla kampanjan nettisivuilla virikeaineistoa, jonka avulla aiheita on helppo käsitellä esimerkiksi ryhmissä. Ilmoittaudu vapaaehtoiseksi kotiseurakuntasi diakoniatyöntekijälle tai Yhteisvastuun keräyspäällikölle ja lähde keräämään!

Lisätietoja: www.yhteisvastuu.fi

Missiologiaa pastoraalikoulutukseen

Piispainkokous hyväksyi helmikuun istunnossaan Papin koulutuspolku -työryhmän raportin, jossa luonnosteltiin muun muassa uudenlaisia opintojaksoja pastoraalikoulutukseen. Yksi uusista opintojaksoista tulee kulkemaan nimellä ”Diakonia, missio ja globaali vastuu” (5 op).

Mission nouseminen pastoraalitutkimuksen julkaisuuttuihin sisältöihin on hyvin tarpeellista. Kirkon tulevaisuus ratkaistaan mitä ilmeisimmin erilaisilla rajapinnoilla, joita kohden jo lähetyskäskeä kehottaa rohkeasti liikkumaan. Papiston missiologinen osaaminen on tärkeää kirkossa, jonka tulevaisuus näyttää entistä monikulttuurisemmalta.

Uudistus noudattaa perinteistä työnjakoa, jonka mukaan osa opintojaksoista kuuluu tuomiokapitulien ja osa Kirkon koulutuskeskuksen vastuulle. Missioon ja diakoniaan keskittyvä jakso kuuluu jälkimmäisiin, joten opetus tullaan järjestämään Järvenpäässä. Käytännössä opintojakso toteutetaan yhteistyössä kirkkohallituksen muiden yksiköiden kanssa.

Seuraavaksi odotetaan, että piispainkokous antaa uudistetusta pastoraalitutkinnosta päätöksen. Tämän jälkeen päästään suunnittelemaan opintojaksojen sisältöjä. Jos asiat etenevät sujuvasti, missiologia on osa pastoraalikoulutusta ehkä jo vuonna 2015.

Kuten nimi osoittaa, uusi opintojakso tulee sisältämään mission rinnalla myös diakonian ja kansainvälisen vastuun kysymykset. Ne voidaan toki nähdä kirkon mission ytimeen kuuluviksi asioiksi. Aihealue on joka tapauksessa laaja, sillä myös uskontodialogi kuuluu opintojakson alaan.

Jyri Komulainen

piispainkokouksen pääsihteeri

Dialogista trialogiin

Monoteistit kokoontuivat keskustelemaan synnistä ja armosta.

Viime vuosina on ryhdytty käymään kahden uskonnon välisten vuoropuhelujen lisäksi myös kolmen uskonnon välisiä keskusteluja. On arveltu, että keskustelut esimerkiksi kolmen monoteistisen uskonnon välillä voisivat olla jopa hedelmällisempiä.

Suomessa tästä on merkkejä ainakin kahdella tasolla. Vuonna 2011 perustettu USKOT-foorumi järjestää kolmen monoteistisen uskonnon välisiä keskusteluja yhteiskuntarauhan puolesta. Kaikki osapuolet ovat pitäneet tapaamisia tärkeinä. Jos jotain hälyttävää tapahtuu, uskontojen edustajat tuntevat valmiiksi toisensa ja ovat valmiita toimimaan.

USKOT-foorumin jäsenyhteisöihin kuuluvat Suomen Juutalaisten Seurakuntien keskusneuvosto, Suomen evankelis-luterilainen kirkko, Suomen Islamilainen Neuvosto, Suomen Islam-seurakunta ja Suomen Ekumeeninen Neuvosto.

Sama sana, eri tulkinta

Vuonna 2012 Suomessa ryhdyttiin järjestämään myös juutalaisten, kristittyjen ja muslimien välisiä

teologisia keskusteluja. Tapaamisten aiheina ovat olleet uhri, pyhäpäivä sekä synti ja armo.

Yhteentulemiset ovat osoittaneet, että kolmen monoteistisen uskonnon teologinen keskustelu on tarpeen. Yhteiskunnallinen työ, jossa uskonnot on totuttu näkemään rinta rinnan, on tärkeää, mutta sen rinnalle tarvitaan uskovien puhetta uskosta. Kun keskustelemme Jumalasta, pyhistä kirjoituksista tai vaikka rukouksen tavoista, opimme ymmärtämään, mikä toiselle ihmiselle on tärkeintä. Ilman tätä palasta toisin uskovien tunteminen jää vajavaiseksi.

Teologiset keskustelut ovat osoittaneet, että osapuolet puhuvat yhteistä kieltä mutta eri tavoin. Sekä juutalainen, kristitty että muslimi uskovat seisovansa teoistaan vastuullisina Jumalan edessä. Viimeisimmässä trialogi-tapaamisessa marraskuussa todettiin, että kaikissa kolmessa uskonnossa pannaan toivo siihen, että Jumala on armollinen. Armo tarkoittaa kuitenkin hyvin eri asioita.

Risto Jukko ja Pekka Lindqvist

KIRKON VAPAAEHTOISTYÖN KOULUTUS

(5 op)

Osallistuja

- syventää tietoa ja taitojaan vapaaehtoisten ohjaamisessa seurakunnan eri työmuodoissa (diakonia, lähetys)
- saa uusia keinoja vapaaehtoisten kouluttamiseen ja tukemiseen
- syventää vapaaehtoisten työn ohjauksen periaatteita

Lähijaksot: 24.-26.3.2014 ja 3.-5.9.2014,
Seurakuntaopisto Järvenpää

Tiedustelut: kirsti.sirvio@evl.fi, puh: 050-5846859,
irene.nummela@evl.fi, puh: 050-5846897,
pekka.uronen@evl.fi, puh: 044-7124984

Linkki kotisivuille: www.seurakuntaopisto.fi

Kansainvälisen työn papit koolle tammikuussa

Kansainvälistä työtä tekevät papit tapaavat 9. tammikuuta Tampereella. Koolle kutsutaan oppilaitosyhteistyötä tekevät kirkon työntekijät, seurakuntien englanninkielisestä jumalanpalveluselämästä ja maahanmuuttajatyöstä vastaavat papit sekä yhteiskunnallisessa työssä maahanmuuttajia kohtaavat papit.

Tapaamisen tarkoituksena on vaihtaa kokemuksia työmenetelmistä, vastualueiden jakamisesta sekä tehtävien rajaamisesta. Keskusteluissa kartoitetaan myös seurakuntien

ja seurakuntayhtymien sisällä syntynyttä yhteistyötä.

Ilmoittautuminen tapahtuu sähköisesti 20. joulukuuta mennessä.

Lisätiedot:

Marja-Liisa Laihia, puh. 050-4380 641,
marja-liisa.laihia@evl.fi ja

Jussi Murtovuori, puh. 050-3086 651,
jussi.murtovuori@evl.fi

Hyppy tuntemattomaan 25.-27.4.2014 Turussa

Haaveiletko mahdollisuuksista
toimia ja työskennellä
monikulttuurisessa työympäristössä
– lähellä tai kaukana?

Tämä kurssi on juuri Sinulle!

Kirkon ulkomaantyön koulutuksen perusjakso on erinomainen lyhyt sukellus kirkon työhön ulkomailla. Perusjakso tarjoaa työkaluja kulttuuriin sopeutumiseen, näköaloja erilaisiin kirkollisiin tehtäviin maailmalla sekä välineitä uskontojen kohtaamiseen ekumeenisessa ja moniuskontoisessa ympäristössä. Kouluttajat ovat kansainvälisessä työssä toimineita eri alojen asiantuntijoita.

Kenelle?

Kirkon kansainvälisistä työtehtävistä (myös vapaaehtoistyö) kiinnostuneille

Hinta:

sis. koulutuksen, majoituksen (1 hh) ja ateriat
150 euroa

Paikka:

Turun Kristillinen opisto, Lustokatu 7, Turku

**Ilmoittautumiset 31.03.2014 mennessä Turun kr.opistolle,
Hilkka Ollikaiselle p. 02 4123 612 tai Jaana Rantalalle tel. 02 4123 052.**

Lisätiedot:

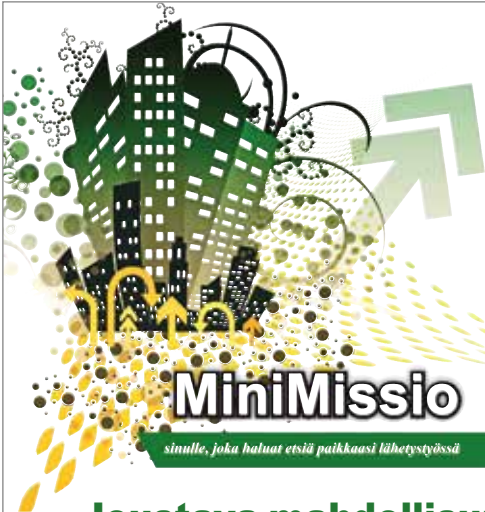
Heikki Rantanen, heikki.rantanen@merimieskirkko.fi
Susanna Merikanto-Timonen, susanna.merikanto-timonen@evl.fi

Järjestäjät:

Kirkkohallituksen ulkoasiain osasto/ Kirkon ulkosuomalaistyö & Kirkon lähetystyön keskus
Suomen Merimieskirkko ry., Suomen Lähetysseura, Turun kristillinen opisto

Koulutus on osa kirkon ulkomaantyön opintokokonaisuutta (8op).

MiniMissio
sinulle, joka haluat etsiä paikkaasi lähetystyössä

Joustava mahdollisuus!
Lisäinfoa ja hakulomake:
kylvaja.fi > Nuoret

IDÄNTYÖN PÄIVÄT

28.–30.3.2014

Kansanlähetysopisto, Ryttylä

Ajankohtaista tietoa Venäjän ja Itä-Euroopan työstä sekä vainottujen kristittyjen ja suljettujen maiden tilanteesta. Tervetuloa!

Tutustu ohjelmaan: www.sekl.fi!

Suomen Ev.lut. Kansanlähetyso

**Kauneimmat
Joululaulut
tekee hyvää**

Varmista, että kaikki löytävät seurakuntanne
Kauneimmat Joululaulut –tilaisuuksiin!

Ilmoita tilaisuutenne karttapalveluumme osoitteessa:
www.kauneimmatjoululaulut.fi

Tunnelmallisia lauluhetkiä!

 SUOMEN LÄHETYSSEURA

Lähetystyö esillä yliopistoissa

*Missiologia on paljon muutakin kuin systemaattista teologiaa.
Kirkkomme Lähetys esittelee poimintoja tuoreista tutkimuksista.*

Pekka Rautio

Missiologian osajia koolla. Professori Mika Vähäkangas (toinen oik.) koordinoi vuosina 2007-2009 tutkimushanketta Afrikkalaisen kristillisen identiteetin muodostumisesta paikallisen ja globaalin vuoropuheluna. Kuvassa hän pitää puhetta TT Miikka Ruokaselle (oik.) tämän Opin poluilla -juhlakirjan julkistamistilaisuudessa elokuussa. Puhetta kuuntelivat piispainkokouksen pääsihteeri, dosentti Jyri Komulainen ja pastori, TT Tiina Ahonen.

Missiologinen tutkimus on Suomessa perinteisesti ymmärretty osaksi systemaattista teologiaa. Lähetystyötä, sen historiaa ja dogmaattisia perusteita on kuitenkin tutkittu laajasti muidenkin teologisten ja humanististen aineiden parissa etenkin Helsingissä, Turussa, Joensuussa ja Oulussa.

TT **Miikka Ruokanen** johtaa Helsingin yliopistossa RELDIAL-tutkijayhteisöä (Inter-Religious Dialogue Promoting Cross-Cultural Communication). Se tutkii muun muassa uskontojen välisen dialogin kehittämistä. Tutkimuksia Aasian, Afrikan ja Lähi-idän uskontojen kohtaamisesta on syntynyt yli 30.

Alkuseurakunnasta maailmalle

Viime vuosina on valmistunut useita lähetystyöhön liittyviä väitöskirjoja. Esimerkiksi Turun Mikaelin seurakunnan pastori TT **Juho Sankamo** on tutkinut Uuden testamentin eksegetiikan väitöskirjassaan *Jesus and the Gentiles* miksi juutalaisiin keskittyneet alkuseurakuntien kristityt ryhtyivät jo 40-luvulla tekemään pakanalähetystyötä.

Uskontotieteen väitöskirjassa *Mothering Rituals: A Study on Low Caste Women in Kolkata*

pastori TT **Riikka Uuksulainen** tarkastelee alimpien kastien naisten uskonnollisuutta ja asemaa Intiassa. Uuksulainen korostaa lähetystyön palvelunäkökulmaa.

TL **Heta Hurskainen** on tarkastellut systemaattisen teologian väitöskirjassaan ekumeeniseen missiologiaan liittyviä kysymyksiä. Hurskainen on tutkinut Venäjän ortodoksisen kirkon ja Suomen evankelis-luterilaisen kirkon välisiä keskusteluja.

Lähetysaseman ja paikallisen kiinalaisen yhteisön elämää 1900-luvun alussa kuvaa puolestaan TT **Riika-Leena Juntusen** humanistisen tiedekunnan historiatieteen tutkimus *Fuyintang: Missionary Space and Local Community in the Early Twentieth Century Hunan*. Tutkimus kertoo, miksi paikallisten suhtautuminen lähetysasemaa kohtaan muuttui.

TT **Elina Kuusisto** on tutkinut mahdollisuutta yhdistää uskontojen luonteeseen kuuluva missionaarisuus kunnioitukseen uskonnollista ja kulttuurista moninaisuutta kohtaan. Käytännöllisen teologian alaan kuuluvan tutkimuksen nimi on *Avoimesti sitoutuneena: Lähetystyö kristillisessä kasvatuksessa ja vapaaehtoistyössä*.

Johanna Södö

Tulkoon sinun valtakuntasi!

Kirkon
evankelioimisen
konferenssi
24.-26.3.2014
Tampereella

<http://sakasti.evl.fi/evankelioimistyo>

kuva Svilen Milev / sxc

LÄHDE LÄHETYSTYÖHÖN!

Vielä on mahdollisuus hakeutua kevään 2014 lähetyskurssille.
Hakuaikaa on 15.10.2013 asti.

Ota yhteyttä Kylvajaan. Koulutuspäällikkö Pentti Marttila puh.
045 635 0934 tai hallintosihteeri Leena Luhtala puh. 09 25 325
432 vastaavat tiedusteluihin. Sähköpostiosoitteet ovat muotoa
etunimi.sukunimi@kylvaja.fi

Kirkon lähetystyö ja kansainvälinen vastuu

**Evankelis-luterilainen
Lähetysyhdistys Kylväjä**
puh. (09) 253 254 00
kylvaja@flom.fi
www.flom.fi

**Medialähetys
Sanansaattajat (Sansa)**
puh. (019) 457 7700
sansa@sansa.fi
www.sansa.fi

**Suomen Evankelis-
luterilainen
Kansanlähetys (SEKL)**
puh. (019) 779 20
sekl@sekl.fi
www.sekl.fi

**Suomen Luterilainen
Evankeliumiyhdistys (Sley)**
puh. (09) 251 390
sley@sley.fi
www.sley.fi

**Svenska Lutherska
Evangeliföreningen
i Finland (SLEF)**
puh. (06) 357 6500
slef@slef.fi
www.slef.fi

Suomen Lähetysseura
puh. (09) 12 971
sls@mission.fi
www.mission.fi

Suomen Pipliaseura
puh. 010 838 6500
info@piplia.fi
www.piplia.fi

Kirkon Ulkomaanapu
puh. 020 787 1200
asiakaspalvelu@kirkon-ulkomaanapu.fi
www.kirkonulkomaanapu.fi

KIRKON KANSAINVÄLISEN TYÖN ERITYISKOULUTUS KOTIMAAN HENKILÖSTÖLLE (25 OP)

Vuonna 2014 järjestetään seuraavat 5 op:n moduulit, joita keräämällä voi joko suorittaa erityiskoulutuksen kokonaisuuden 25 op. tai käydä jonkin yksittäisen moduulin.

1. KIRKON MISSIO - MINUN TEHTÄVÄNI (5 op)

Osallistuja

- syventää ymmärrystään missionaarisesta kirkosta ja omasta roolistaan siinä
 - vahvistaa omassa työssään tarvittavia valmiuksia yhteistyöhön ja vuorovaikutukseen toisten kanssa
 - tunnistaa kontekstin merkityksen kirkon missiolle ja työntekijän omalle työlle
- Lähijaksot:** 11.-13.2.2014 ja 8.-10.4.2014,
Turun kristillinen opisto
Tiedustelut: Kirsti Sirviö, kirsti.sirvio@evl.fi,
p. 050-584 6859

2. MAAILMANLAAJA KIRKKO (5 op)

Osallistuja

- syventää ymmärrystään kirkosta yhtenä, maailmanlaajuisena ja paikallisesti toimivana yhteisönä
 - jäsentää kristittyjen ykseyspyrkimykset osana kirkon maailmanlaajuista missiota ja omaa paikallista tehtävää
 - rohkaistuu kristittyjen ykseyttä edistävään vuorovaikutukseen ja yhteistyöhön ja
 - saa valmiuksia paikallisekumenian toteuttamiseen ja ekumeeniseen kasvatustyöhön.
- Lähijaksot:** 20.-22.10.2014 ja toinen lähijakso vuoden 2015 alkupuolella, Kirkon koulutuskeskus, Järvenpää
Tiedustelut: Ari Ojell, ari.ojell@evl.fi,
p. 09-1802 353

3. SEURAKUNTA MAAHAN- MUUTTAJAN KOTINA (5 op)

(entinen nimi Seurakunta ja maahanmuuttajat)

Osallistuja

- syventää ymmärrystään maahanmuuton eri muodoista ja prosesseista
 - rohkaistuu moniammatilliseen ja verkosto yhteistyöhön sekä vaikuttamistoimintaan
 - tuntee maahanmuuttajatyön ajankohtaiset menetelmät ja osaa hyödyntää niitä sekä
 - rohkaistuu monikulttuuriseen vuorovaikutukseen ja kehittää dialogista osaamistaan
- Lähijaksot:** 22.-24.9.2014 ja 26-28.11.2014,
Turun kristillinen opisto
Tiedustelut: Marja-Liisa Laihia, marja-liisa.laihia@evl.fi, p. 050-438 0641

4. GLOBAALIKASVATUS JA VAIKUTTAMINEN (5 op)

Osallistuja

- tunnistaa rauhan - ja ihmisoikeustyön tarpeet ja mahdollisuudet seurakunnan elämässä
 - rohkaistuu toimimaan yhteiskunnan epäoikeudenmukaisuuden poistamiseksi sekä ihmisarvoisen elämän puolesta kotimaassa - pystyy keskustelemaan erilaisissa tilanteissa globaaleista kysymyksistä ja puolustamaan ihmisarvoista elämää
 - tuntee globaalikasvatuksen ja vaikuttamistyön ajankohtaisia menetelmiä ja osaa hyödyntää ja soveltaa niitä seurakunnan toiminnassa ja verkostoissa.
- Lähijaksot:** 24.-25.2.2014 ja 3.-6.6.2014,
Kirkon koulutuskeskus, Järvenpää
Tiedustelut: Minna Törrönen, minna.torronen@kirkonulkomaanapu.fi, p. 0400-385441 ja
Marja-Liisa Laihia, marja-liisa.laihia@evl.fi,

Ilmoittautuminen ja hintatiedot sähköisessä
koulutuskalenterissa sakasti.evl.fi

P.S. Kysy rohkeasti vapaita paikkoja myös virallisen ilmoittautumisajan jälkeen.

Sukkia ja suuhunpantavaa hyvässä seurassa

Lähetysseuran työntekijä Carina Tossavainen esittelee ylpeänä värikkäitä villasukkia. Turistit ostavat niitä mielellään tuliaisiksi.

Kokkolan lähetysseurassa kahvitellaan, myydään leivonnaisia, villasukkia ja muita käsitöitä. Tuotto lähetykselle on noin 40 000 euroa vuodessa.

Kokkolan kirkon kupeessa, vanhan puutalon kyljessä roikkuu kyltti, jossa lukee lähetysseuraksi. Monitoimikahvila on auki jokaisena arkipäivänä kymmenestä kahteen.

Toiminnassa on mukana 16 pienpiiriä ja noin 120 vapaaehtoista. Tuloja lähetykselle kilahtaa kassaan vuodessa noin 40 000 euroa. Seurakunta tarjoaa tilat ja osa-aikaisen työntekijän. Vapaaehtoiset tuovat tarjottavat ja työskentelevät kahvinkeittäjinä.

Lähetysseurassa vierailee nelisenkymmentä ihmistä päivässä. Suurin osa on vakioikäviä, mutta hyvän sijaintinsa ansiosta kahvila-myymälä houkuttelee myös ohikulkijoita ja turisteja. Lähetysseura sijaitsee keskeisellä paikalla Kokkolan vanhankaupungin kupeessa.

Kokkolan suomalaisen seurakunnan lähetysseuran Sisko Sundbäckin mukaan lähetysseuran

sosiaalinen merkitys on suuri. Jotkut ihmiset käyvät seurassa joka päivä. Matalan kynnyksen kohtaamispaikka ehkäisee syrjäytymistä. Vakiovierailijoista useat ovat eläkeläisiä, mutta mukana on myös nuorempia. Yhdessä juoden kahvi maistuu paremmalta.

Päivän ohjelma vaihtelee. Maanantaisin syödään vohveleita, keskiviikkoisin keittolounasta, torstaisin pidetään lauluhetki ja perjantaina myydään kotileivonnaisia.

Pienessä myymälässä myydään myös käsitöitä. Pitkät villasukkarivistöt houkuttelevat niin paikallisia kuin turistejakin. Villasukat ovat ehdoton hittituote. Etenkin joulun aikaan niitä ostetaan lahjaksi, mutta menekkiä on ympäri vuoden.

Eveliina Palola

Kokkolan seurakuntayhtymän tiedottaja.

Miten sinun seurakunnassasi tehdään lähetystyötä? Laita idea kiertämään: danielle.miettinen@kolumbus.fi

Kenyamission i femtio år – vad sedan?

Läger för barn och unga
i Maragoli, Kenya, augusti 2013.

Kenya står inför stora utmaningar när det gäller barn och unga.

Svenska Lutherska Evangeliföreningen började med missionsarbete i Kenya år 1963. Bakgrunden, med drygt sextio års missionsarbete i Japan, som inte såg ut att ha någon framtid, gjorde de öppna dörrarna i Kenya till ett stort glädjeämne. I hela Borgå stift blev Kenyamissionen ett begrepp och en kär angelägenhet.

På fältet i Kenya har SLEF haft 49 missionärer under de femtio åren. Samma år som SLEF:s missionsarbete i Kenya startade grundades också den lutherska kyrkan i Kenya, ELCK. Dessutom blev nationen Kenya självständig samma år. Idag består ELCK av fem stift och cirka 100 000 medlemmar fördelade på ett tjugotal språkgrupper.

Förutom missionsarbete i Kenya har SLEF idag också arbete i Estland och i Främre Asien. Också inom Kenya har SLEF:s arbete utvidgats till nya områden. Sedan 2005 är SLEF involverat i ett bibelöversättningsprojekt i Samburu i centrala Kenya.

SLEF har inte, trots de gångna femtio åren, hittills haft några planer på att avveckla missionssarbetet i Kenya. Där finns ännu uttalade behov. Inom SLEF finns också villiga missionärer som kan göra insatser inom dessa områden. Till behoven hör det arbete som uppkommit som en följd av den aidsvåg som drar över Afrika, med änkor, föräldralösa barn och HIV-drabbade.

Som kristen mission
tänker vi också längre
än det jordiska livet.

Två andra verksamhetsområden som funnits sedan Kenyamissionens början och som ännu är viktiga i SLEF:s Kenyamission är projekt och undervisning. SLEF bedriver kursverksamhet för församlingsaktiva, undervisar i församlingarna och understöder en bibelskola och en yrkesskola. Till projekten hör vattenprojekt, utbildningsprojekt för ungdomar och olika byggnadsprojekt.

Andelen unga mellan 18 och 35 år utgör 35 procent av befolkningen på 44 miljoner. På tio år har antalet barn som börjar i grundskolans första klass stigit med det dubbla, vilket innebär 3 miljoner fler förstaklassister nu än för tio år sedan. Även om en del av grundskolan är gratis är skolavgifter ett ständigt problem.

Utsikterna till utbildning eller jobb för de unga i Kenya är mycket dåliga. Akut nödhjälp har sin betydelse, men den hjälp som verkligen kan bygga upp ett samhälle är långsiktigt planerad utbildning av de unga. Det här är en utmaning inför framtiden.

Som kristen mission tänker vi också längre än det jordiska livet, vi tänker på evigheten. Det allra viktigaste är därför att sprida evangeliet om Jesus Kristus till alla så länge det heter idag.

Brita Jern

Julinsamling för funktionshindrade barn

Finska Missionssällskapet samlar den här julen in medel för att stöda barn med funktionshinder. Av världens en miljard människor med funktionshinder bor cirka 80 procent i utvecklingsländer. Största delen av dem lever under fattigdomsgränsen. Alltför ofta blir dessa barn utan läkarhjälp, vård och utbildning.

Kärnan i arbetet bland funktionshindrade är den kristna människosynen, som betonar att alla människor är unika och lika mycket värda.

Målet med insamlingen är att förbättra barnens möjligheter att leva ett jämlikt liv. De insamlade medlen används till specialundervisning, rehabilitering, hälsovård och utbildning av lärare. Vår strävan är också att öka användningen av teckenspråk och ge funktionshindrade möjlighet till att utvecklas till modiga och självständiga vuxna.

Britt-Helen Lindman

Kati Keski-Mäenpää / Finska Missionssällskapet

"Jag älskar dig" tecknar elever från dövskolan i Hosaina i Etiopien. Mekane Yesus-kyrkan jobbar för att ge funktionshindrade människovärde.

Välsignelsen

Vi var samlade vid universitetet i Makumira i Tanzania till den sista lektionen med studerandena på Master 2 i mars 2011. Jag avslutade med att med handpåläggning be för var och en av deltagarna. Medan de andra stilla sjöng en bönesång kom var och en fram och tog emot välsignelsen.

Majoriteten av dem som kom fram var manliga lutherska präster som nu var på Makumira för att uppgadera sin examen. Yohana som veckan innan hade valts till "assistant bishop" i sitt stift riktigt kröp ihop på golvet. Han kom från ett muslimskt hem och bar på drömmen att föra evangeliet till sina "muslim brethren" – säkert ville han ha en extra dos av välsignelse och kraft.

Kortväxte och oändligt artige Edward, som sjöng "You raise me up" så man kunde rysa, kom från Indonesien.

Från Norge kom de glada och trevliga pojkar-na Stian, "vanlig" kyrkokristen, samt Ole med bakgrund i en pingstförsamling.

Ständigt positiva Johanna, som visserligen ofta var lite på kant med sina funderingar, kom från en reformert och mycket "liberal" EKD-kyrka i Tyskland, och skulle återvända till hemlandet som en djupt förvandlad kristen.

Bland de kvinnliga fanns det dessutom Suzana, trygg och djup bönemänniska, samt glädjepill-ret Leita, i praktiken flykting från Kongo, vars far jag hade undervisat på 70-talet. Leita höll på med sitt slutarbete om "Deliverance Ministry" – i klartext healing och andeutdrivning – i miljon-staden Dar es Salaam. Hennes åsikt var att de lutherska också måste våga gå in på detta känsliga område, för annars flockas massorna hos "vilda" samfund där allting lätt blir bara manipulation och andligt våld.

Bakom oss hade vi en kurs i "Theology of Mission" och som textbok hade jag använt LVF-dokumentet *Mission in context* (2004). I praktiken hade det rätt långt blivit en kurs i att läsa en text kritiskt och med urskillning.

Där fanns guldgruv förstås, men så som "God's Mission" beskrevs fick man nog här och var en gud som helt hamnat utanför sin egen skapelse. Och vad en "missional" kyrka som inte längre är "missionär" är för något var det svårt att bli klok på.

Erik Vikström

Vi fann att gudsbilden tenderade bli modalistisk – med en "övergud" som uppenbarar sig "som" (sic!) skapare, försonare och heliggörare, och det fanns andra problem. Men vi arbetade inspirerande tillsammans och kom helskinnade igenom kursen.

Tjopehi från Botswana hade varit på resa. Följande måndag knackade hon på dörren, åtföljd av Leita som moraliskt stöd. Också hon ville ha välsignelsen – för sitt kommande uppdrag som bibelskollärare. Hon fick böja knä på cementgolvet i mitt arbetsrum, och tillsammans med Leita och min fru bad vi om Andens gåvor och välsignelse för hennes uppdrag.

Erik Vikström
biskop emeritus

”

Tillsammans med Leita och min fru bad vi om Andens gåvor och välsignelse för hennes uppdrag.

Historisk möjlighet att vittna i Egypten

Trots att Egypten upplever en tid av politisk vinter, lever landets kristna i en andlig vår. Så säger **Maher Fouad**, generalsekreteraren för det evangeliska nätverket Arab World Evangelical Minister's Association (AWEMA). Fouad besökte Finland under Kyrkhelg Nord i september.

Kyrkorna i Egypten har idag en historisk möjlighet att vittna om Guds kärlek genom handling. Kyrkan har antagit utmaningen. Tidigare var de kristna rädda och instängda i bön i sina kyrkor och hem. Nu har de valt att gå ut och aktivt leva ut det kristna budskapet, berättar Maher Fouad.

Kristna i Mellanöstern har fått en röst i samhället och kyrkorna har börjat röra på sig. Det evangeliska nätverket AWEMA koordinerar evangelisationsarbete och hjälpprojekt i ett tjugotal arabländer. Kristnas antal i Egypten är svår att uppskatta. Enligt vissa uppgifter uppgår kristnas antal idag till knappa 15 miljoner och en stor del av dem har muslimbakgrund.

Kyrkhelgens internationella programinslag var välbesökta. Helgen samlade omkring 3000 personer förutom från Karleby svenska församling även från väckelserörelser som stod som medarrangörer för dagarna. Bland de utländska festtalarna fanns biskop **Aarre Kuukauppi** från Ingermanlands lutherska kyrka.

Johanna Söddö

**De Vackraste
Julsångerna
gör gott**

Försäkra er om att alla hittar till er församlings
julsångsevenemang!

Pricka in era sångtillfällen på vår karttjänst:
www.devackrastejulsangerna.fi

**Med önskan om
stämningsfulla sångstunder!**

 FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET

Prenumerationer och adressändringar

Tfn: 09 18021
e-post: lahetyslehti.
kirkkohallitus@evl.fi
Kyrkostyrelsen /
Kyrkans missionscentral
PB 185
00161 Helsingfors

Utgivare

Kyrkans missionscentral
PB 185
00161 Helsingfors
Tfn: 09 18021
Fax: 09 1802 436
sakasti.evl.fi > Tutkimukset
ja julkaisut > Lehdet

Chefredaktör

Risto Jukko

Redaktionssekreterare

Danielle Miettinen
danielle.miettinen@
kolumbus.fi

Redaktion

Ville Auvinen
Kari Eskelinen
Paula Laajalahti
Maija Sankari
Juhana Sihvo
Johanna Söddö
Vuokko Vänskä

Tryck

Unigrafia Oy

Grafisk planering och layout

Hanna Sario / Unigrafia Oy

Upplaga

5000 st.

Tidningen utkommer

två gånger per år.
Nästa nummer utkommer
i april 2014.

Tidningen skickas till församlingar, missionssekreterare, kyrkligt anställda präster, lektorer och religionslärare. Utöver detta skickas tidningen som gruppförsändelse till bland annat kyrkans missionsorganisationer, domkapitel och missionskontor.

ISSN 0789-5135

BFE1

Itella Green

Joanna Lindén-Montes

*Teerisara Wui Mae ja Kanya
Ackher opiskelevat Bangkokin
Luther-seminaarissa.*

TARVITSEMME SINUA

Kristittynä elämisen kysymykset ovat toisinaan suuria ja vaikeita. Siunaa seurakuntiemme työntekijöitä, nykyisiä ja tulevia.

Kiitos, että mekin saamme olla mukana rukoilemassa kovia kokeneitten kansojen puolesta. Saamme siunata ja tukea heitä, jotta he löytäisivät toivon, tulevaisuuden ja sinun iankaikkisen rakkautesi. Me kaikki tarvitsemme sinua.

Leena Waismaa

Kirjoittaja toimii Suomen Lähetysseuran kirkollisen työn koordinaattorina Thaimaassa, Kambodzassa ja Singaporessa.